

فهرست مطالب

۵	۱ آشنایی با مفاهیم اولیه
۵	۱.۱ کیوبیت
۵	۱.۱.۱ کیوبیت واحد
۸	۲.۱.۱ کیوبیت‌های چندتایی
۹	۲.۱ اندازه‌گیری در فضای هیلبرت
۹	۱.۲.۱ vector bloch
۱۱	۳.۱ گیت‌های کوانتومی
۱۱	۱.۳.۱ انواع گیت کوانتومی
۱۹	۲.۳.۱ gate Swap
۲۱	۴.۱ مدارهای کوانتومی
۲۴	۱.۴.۱ نحوه‌ی نمایش مدارهای کوانتومی
۲۵	۲ برنامه‌نویسی کوانتومی
۲۵	۱.۲ کامپیوترهای کوانتومی در مقابل کامپیوترهای کلاسیک
۲۶	۲.۲ شبیه‌سازی کلاسیک در مقابل کامپیوتر کوانتومی
۲۷	۱.۲.۲ تفاوت کامپیوترهای کوانتومی و شبیه‌سازهای کلاسیک
۲۸	۳.۲ شبیه‌سازی کلاسیک
۲۹	۴.۲ کامپیوتر کوانتومی IBM و زبان برنامه‌نویسی QisKit
۲۹	۱.۴.۲ معرفی QisKit
۲۹	۲.۴.۲ کدنویسی به زبان QisKit
۲۹	۳.۴.۲ قواعد نوشتاری و ساختار داده
۳۰	۴.۴.۲ پیاده‌سازی گیت‌های کوانتومی

۳۱	۵.۴.۲ تصویر سازی
۳۳	۳ الگوریتم‌های کوانتومی
۳۳	۱.۳ موازی سازی کوانتومی
۳۷	۱.۱.۳ مدل محاسباتی استاندارد
۳۷	۲.۳ مدل کوثری
۳۸	۳.۳ معرفی و پیاده سازی الگوریتم دوچ
۳۸	۱.۳.۳ مسئله‌ی دوچ
۳۹	۲.۳.۳ الگوریتم دوچ
۴۳	۴ شبیه‌سازی پدیده‌های کوانتومی
۴۳	۱.۴ درهم‌تنیدگی و حالات بل
۴۵	۱.۱.۴ درهم‌تنیدگی
۴۷	۲.۴ رمزگذاری متراکم کوانتومی
۵۰	۳.۴ دوربری

مقدمه

در عصر حاضر بواسطه‌ی رشد و توسعه‌ی نظریه‌ی اطلاعات کوانتومی و سرمایه‌گذاری‌های مالی و انسانی بسیار در این زمینه، شاهد افزایش تعداد علاقمندان به این حوزه هستیم. در این پا

فصل ۱

آشنایی با مفاهیم اولیه

۱.۱ کیوبیت

یک کیوبیت^۱، معادل یک واحد اطلاعات کوانتومی می‌باشد. این مفهوم معادل مفهوم کلاسیک بیت^۲ می‌باشد. به طور کلی هر کیوبیت حاوی دو بیت اطلاعات است. برای تبیین یک کیوبیت از خصوصیات سامانه های کوانتومی، بهره‌می‌بریم. کیوبیت یک سیستم کوانتومی با فضای دوبعدی است. برای تعیین این دوبعد می‌توان از یکی از خصوصیات سامانه های کوانتومی استفاده کرد.

۱.۱.۱ کیوبیت واحد

برخلاف بیت ها که مقادیر ثابت ۰ یا ۱ را به خود می‌گیرند؛ یک کیوبیت می‌تواند در یک حالت «برهم‌نهی کوانتومی»^۳ باشد؛ این بدان معناست که یک کیوبیت بواسطه‌ی مشاهده ناظر به یکی از حالات ۰ یا یک تبدیل شود. این مهم‌ترین مزیت استفاده از کیوبیت‌هاست.

^۱ Qubit

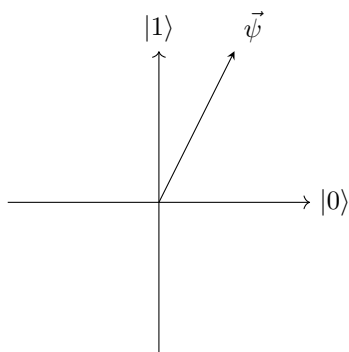
^۲ Binary Bit

^۳ Quantum Superposition

بیان ریاضی یک کیوبیت، در حالت برهم‌نهی، به شرح زیر است:

$$\begin{cases} |\psi\rangle = \alpha|0\rangle + \beta|1\rangle \\ \alpha^2 + \beta^2 = 1 \end{cases}$$

کت‌های $|0\rangle$ و $|1\rangle$ بیانگر پایه‌های فضای محاسباتی^۴ هستند؛ و مقادیر α^2 و β^2 بیانگر احتمال وقوع هر یک از این حالات، در صورت مشاهده، می‌باشند. نمایش بردار ψ به شکل زیر است:

در بسیاری از مواقع برای سهولت در محاسبات، عملگرها و حالات کوانتومی به کمک ماتریس‌ها نمایش داده می‌شوند. فرم ماتریسی هر یک از حالات ذکر شده در بالا به شرح زیر است:

$$|1\rangle = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} \quad |0\rangle = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} \quad (۱.۱)$$

برای تعریف کیوبیت‌ها، راه‌های زیادی وجود دارد، حالات قطبش فوتون، اسپین الکترون، یا سطوح انرژی اتم، هر یک می‌توانند تعیین‌کننده‌ی بردارهای فضای کیوبیت باشند.

به طور کلی، حالت کیوبیت یک بردار واحد در فضای برداری دو بعدی پیچیده است.

^۴Computational Basis Vectors

در بیشتر مدل های انتزاعی ما از جهان، یک ارتباط مستقیم بین عناصر انتزاع و دنیای واقعی وجود دارد، درست همانطور که طرح های یک معمار برای یک ساختمان با ساختمان نهایی مطابقت دارد. فقدان این ارتباط مستقیم در مکانیک کوانتوم باعث می شود که درک رفتار سیستم های کوانتومی دشوار باشد؛ با این حال، یک ارتباط غیرمستقیم وجود دارد، زیرا می توان حالت های کیوبیت را دستکاری و تبدیل کرد به وضعیتی هایی که منجر به نتایج اندازه گیری می شود. نتایج حاصل از اندازه گیری به خواص مختلف حالت بستگی دارد. بنابراین، این حالت های کوانتومی دارای پیامدهای واقعی و قابل آزمایش تجربی هستند.

مفهوم کیوبیت، با «فهم رایج» ما از جهان فیزیکی اطراف ما مغایرت دارد. یک بیت کلاسیک مانند سکه است: یا رو یا پشت. برای سکه های غیرایده آل، ممکن است حالت های واسطه ای مانند قرار گرفتن آن روی لبه وجود داشته باشد، اما در حالت ایده آل می توان آنها را نادیده گرفت.

در مقابل، یک کیوبیت می تواند در یک طیف پیوسته از حالت ها بین $|0\rangle$ و $|1\rangle$ وجود داشته باشد - تا زمانی که مشاهده شود. بار دیگر تاکید می کنیم که وقتی یک کیوبیت اندازه گیری می شود، فقط یکی از ازمقادیر «۰» یا «۱» را به عنوان نتیجه اندازه گیری می دهد. به عنوان مثال، یک کیوبیت می تواند در حالت $|1\rangle + |0\rangle$ باشد، که به این معنی است که با احتمال $50/50$ می تواند به عنوان ۰ یا ۱ اندازه گیری شود.

$$\frac{1}{\sqrt{2}}|0\rangle + \frac{1}{\sqrt{2}}|1\rangle$$

حالت $|+\rangle$ از کیوبیت است که با یک بردار ۲ بعدی واحد نشان داده می شود. این حالت، زمانی که اندازه گیری شود، نتیجه ۰ را ۵۰ درصد از زمان و نتیجه ۱ را ۵۰ درصد از زمان می دهد. این حالت را می توان به عنوان یک ترکیب خطی از دو حالت پایه $|0\rangle$ و $|1\rangle$ در نظر گرفت.

این حالت به دلیل عجیب بودنش جالب است. حالت های پایه $|0\rangle$ و $|1\rangle$ تنها حالاتی هستند که می توانند به طور مستقیم مشاهده شوند. حالت $|+\rangle$ ، با این حال، یک حالت ترکیبی است که به طور مستقیم قابل مشاهده نیست. تنها زمانی می توان آن را مشاهده کرد که اندازه گیری شود.

با وجود غیرقابل مشاهده بودن، حالت $|+\rangle$ واقعی است. وجود آن توسط آزمایشات به طور گسترده ای تأیید شده است. همچنین می توان از آن برای انجام محاسبات کوانتومی استفاده کرد.

در آینده، ممکن است حالت $|+\rangle$ برای اهداف مختلف دیگری نیز استفاده شود. به عنوان مثال، می تواند برای ذخیره اطلاعات یا برای ایجاد ارتباطات امن استفاده شود.

۲.۱.۱ کیوبیت‌های چندتایی

Hilbert space is a big place.

– Carlton Caves

فرض کنید دو کیوبیت داریم. اگر این دو بیت کلاسیک بودند، چهار حالت ممکن وجود داشت: ۰۰، ۰۱، ۱۰ و ۱۱. به همین ترتیب، یک سیستم دو کیوبیتی دارای چهار حالت محاسباتی است که با $|00\rangle, |01\rangle, |10\rangle, |11\rangle$ نشان داده می‌شود. یک جفت کیوبیت همچنین می‌تواند در برهمه‌ی این چهار حالت وجود داشته باشد. بنابراین حالت کوانتومی دو کیوبیت با اختصاص یک عدد مختلط - گاهی اوقات به عنوان یک دامنه شناخته می‌شود - به هر حالت محاسباتی، بیان می‌شود. بردار حالت توصیف کننده دو کیوبیت به شکل زیر است:

$$|\Psi\rangle = a|00\rangle + b|01\rangle + c|10\rangle + d|11\rangle$$

جایی که a, b, c, d دامنه‌های چهار حالت را نشان می‌دهند. دامنه‌ها می‌توانند هر عدد مختلطی باشند، اما معمولاً به گونه‌ای نرمال می‌شوند که مجموع آنها برابر ۱ باشد. این بدان معناست که بردار حالت یک حالت کوانتومی معتبر را نشان می‌دهد و کیوبیت‌ها به طور مساوی احتمال اندازه‌گیری در هر یک از چهار حالت محاسباتی را دارند. به عنوان مثال، بردار حالت:

$$|\Psi\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}}|00\rangle + \frac{1}{\sqrt{2}}|11\rangle$$

یک سیستم دو کیوبیتی را نشان می‌دهد که در یک برهمه‌ی مساوی از حالت‌های ۰۰ و ۱۱ است. این بدان معناست که کیوبیت‌ها به طور مساوی احتمال اندازه‌گیری در حالت ۰۰ یا ۱۱ را دارند. بردار حالت یک سیستم دو کیوبیتی را می‌توان برای محاسبه احتمال اندازه‌گیری کیوبیت‌ها در هر یک از چهار حالت محاسباتی استفاده کرد. به عنوان مثال، احتمال اندازه‌گیری کیوبیت‌ها در حالت ۰۰ با فرمول زیر داده می‌شود:

$$P(|00\rangle) = |a|^2 = \frac{1}{2}$$

احتمال اندازه‌گیری کیوبیت‌ها در هر حالت دیگر را می‌توان به روشی مشابه محاسبه کرد. نتیجه اندازه‌گیری $x (= 00, 01, 10, 11)$ با احتمال $|a_x|^2$ رخ می‌دهد، با حالت کیوبیت‌ها پس از اندازه‌گیری $|x\rangle$. این بدان معناست که اگر ما یک سیستم دو کیوبیتی را در حالت $|\Psi\rangle = |00\rangle + b|01\rangle + c|10\rangle + d|11\rangle$ داشته باشیم، و اگر ما اولین کیوبیت را اندازه‌گیری کنیم، احتمال اینکه ۰ را اندازه‌گیری کنیم برابر $|a|^2 + |b|^2$ خواهد بود. در این حالت، حالت کیوبیت‌ها پس از اندازه‌گیری $|0\rangle$ خواهد بود.

$$|\psi'\rangle = \frac{\alpha_{00}|00\rangle + \alpha_{01}|01\rangle}{\sqrt{|\alpha_{00}|^2 + |\alpha_{01}|^2}}$$

توجه داشته باشید که حالت پس از اندازه‌گیری با عامل $\sqrt{|00|^2 + |01|^2}$ نرمال می‌شود تا همچنان شرط نرمال سازی را، درست همانطور که برای یک حالت کوانتومی معتبر انتظار می‌رود، برآورده کند. این بدان معناست که حالت پس از اندازه‌گیری به گونه‌ای تغییر می‌کند که احتمالات آن جمع شده و برابر ۱ شود.

۲.۱ اندازه‌گیری در فضای هیلبرت

۱.۲.۱ vector bloch

ما تاکنون اندازه‌گیری های کوانتومی یک کیوبیت در حالت $\alpha|0\rangle + \beta|1\rangle$ را به عنوان نتیجه ۰ یا ۱ توصیف کرده ایم که کیوبیت را در حالت $|0\rangle$ یا $|1\rangle$ مربوطه باقی می‌گذارد، با احتمالات $|\alpha|^2$ و $|\beta|^2$. در حقیقت، مکانیک کوانتوم به اندازه کافی انعطاف پذیری در کلاس اندازه‌گیری هایی که می‌توان انجام داد، اگرچه مطمئناً به اندازه کافی نیست که α و β را از یک اندازه‌گیری واحد بازیابی کند! توجه داشته باشید که $|0\rangle$ و $|1\rangle$ فقط یکی از بسیاری از انتخاب های ممکن برای پایه های حالت برای یک کیوبیت هستند. یک انتخاب دیگر مجموعه به شرح زیر است:

$$|-\rangle \equiv (|0\rangle - |1\rangle)/\sqrt{2} \quad |+\rangle \equiv (|0\rangle + |1\rangle)/\sqrt{2}$$

یک حالت دلخواه $|\Psi\rangle = \alpha|0\rangle + \beta|1\rangle$ را می‌توان با استفاده از حالت های $|+\rangle$ و $|-\rangle$ بازنویسی کرد:

$$|\Psi\rangle = \alpha|0\rangle + \beta|1\rangle = \frac{(\alpha+\beta)}{2}|+\rangle + \frac{(\alpha-\beta)}{2}|-\rangle$$

در این بیان، $|+\rangle$ و $|-\rangle$ به عنوان پایه های ”پایه +” و ”پایه -” شناخته می‌شوند. اندازه‌گیری در پایه + یا پایه - یک کیوبیت را در حالت $|+\rangle$ یا $|-\rangle$ قرار می‌دهد.

اندازه‌گیری در پایه های دیگر به غیر از پایه محاسباتی یک ابزار قدرتمند در محاسبات کوانتومی است. این امکان را می‌دهد تا ما در حالت های کوانتومی که در پایگاه محاسباتی قابل اندازه‌گیری نیستند، اندازه‌گیری کنیم. این امکان را می‌دهد تا ما از روش های محاسباتی جدیدی استفاده کنیم که در محاسبات کلاسیک غیرممکن است.

در واقع، این امکان وجود دارد که حالت های $|+\rangle$ و $|-\rangle$ را به گونه‌ای که گویی آنها حالت های پایه محاسباتی هستند، در نظر بگیریم و با توجه به این پایه جدید اندازه‌گیری کنیم. طبیعی است که

اندازه گیری با توجه به پایه $|+\rangle$ ، $|-\rangle$ منجر به نتیجه “+” با احتمال $\frac{|\alpha+\beta|^2}{2}$ و نتیجه “-” با احتمال $\frac{|\alpha-\beta|^2}{2}$ می شود.

در این بیان، $|+\rangle$ و $|-\rangle$ به عنوان “پایه +” و “پایه -” شناخته می شوند. اندازه گیری در پایه + یا پایه - یک کیوبیت را در حالت $|+\rangle$ یا $|-\rangle$ قرار می دهد.

به طور کلی تر، با توجه به هر دو پایه حالت $|a\rangle$ و $|b\rangle$ برای یک کیوبیت، می توان هر حالت دلخواهی را به عنوان یک ترکیب خطی $\alpha|a\rangle + \beta|b\rangle$ از آن حالات بیان کرد. علاوه بر این، اگر این حالات متعامد باشند، می توان با توجه به پایه $|a\rangle$ ، $|b\rangle$ اندازه گیری کرد، که نتیجه a با احتمال $|\alpha|^2$ و b با احتمال $|\beta|^2$ قابل رخداد است.

با توجه به بیان احتمالاتی مفهوم کیوبیت و نرمال بودن مقادیر احتمالات و متعامد بودن پایه ها، لازم است تا $|\alpha|^2 + |\beta|^2 = 1$ باشد همانطور که برای احتمالات انتظار می رود. به طور مشابه، در اصل می توان یک سیستم کوانتومی از بسیاری از کیوبیت ها را با توجه به یک پایه متعامد دلخواه اندازه گیری کرد.

اندازه گیری در پایه های دیگر یک ابزار قدرتمند در محاسبات کوانتومی است. این امکان را می دهد تا ما در حالت های کوانتومی که در پایگاه محاسباتی قابل اندازه گیری نیستند، اندازه گیری کنیم. این امکان را می دهد تا ما از روش های محاسباتی جدیدی استفاده کنیم که در محاسبات کلاسیک غیرممکن است.

دلایل زیادی برای استفاده از این مدل توسعه یافته برای اندازه گیری های کوانتومی وجود دارد، اما در نهایت بهترین دلیل این است: این مدل به ما امکان توصیف نتایج تجربی مشاهده شده نظیر نتایج آزمایش اشترن-گرلاخ^۵ را می دهد.

۳.۱ گیت‌های کوانتومی

گیت‌های کوانتومی^۶ یکی از اولین و مهم‌ترین اجزای مدارهای کوانتومی می‌باشند. این گیت‌ها عملگرهایی با قابلیت اثرگذاری روی کیوبیت‌ها می‌باشند. با اعمال یک گیت کوانتومی بر روی یک یا چند کیوبیت، می‌توان تغییرات مدنظر خود را روی کیوبیت اعمال کرد. با کمک این گیت‌ها می‌توان باعث درهم‌نهی کوانتومی یا رمزگذاری داده در داخل یک یا چند کیوبیت شد.

۱.۳.۱ انواع گیت کوانتومی

گیت‌های کوانتومی، دارای انواع مختلف گوناگونی می‌باشند. به طور کلی گیت‌های کوانتومی، عملگرهایی یکه و بازگشت‌پذیر می‌باشند. به طور کلی گیت‌های کوانتومی متناسب با تعداد کیوبیت‌هایی که از آنها اثر می‌گیرند؛ دسته‌بندی می‌کنیم. در این گفتار به گیت‌های تک کیوبیتی و دو کیوبیتی می‌پردازیم.

گیت هادامارد

مهم‌ترین گیت کوانتومی، گیت هادامارد^۷ است. با اعمال اثر این گیت روی یک کیوبیت، آن کیوبیت به یک حالت درهم نهی کوانتومی گذار می‌کند. به عبارت دیگر هر یک از زیرحالات این حالت درهم‌نهی، با احتمال یکسانی قابل رخ دادن هستند.

$$H|0\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}}(|0\rangle + |1\rangle) \quad H|1\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}}(|0\rangle - |1\rangle)$$

این گیت کوانتومی به صورت خطی روی یک دسته کت اثر می‌کند. نمایش ماتریسی این گیت کوانتومی به شرح زیر است:

$$H = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix}$$

Quantum Gates^۶
Hadamard gate^۷

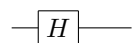
$$H|0\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{2}}(|0\rangle + |1\rangle)$$

$$H|1\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ 1 & -1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 \\ -1 \end{pmatrix} = \frac{1}{\sqrt{2}}(|0\rangle - |1\rangle)$$

این گیت کوانتومی، یک گیت بازگشت پذیر است؛ یعنی اگر این گیت روی یک حالت کوانتومی اثر کند؛ می تواند آن را از حالت برهنه بی خارج کند.

برای اعمال این گیت کوانتومی، فقط به یک کیوبیت نیاز داریم. به اصطلاح این گیت، یک Single-Qubit Quantum gate می باشد.

نمایش این گیت کوانتومی در مدار با علامت زیر است:

گیت NOT

گیت کوانتومی U_{NOT} یک عملگر یکه و بازگشت پذیر است.

$$U_{NOT}|0\rangle = |1\rangle$$

$$U_{NOT}|1\rangle = |0\rangle$$

نمایش ماتریسی گیت NOT

می بینید که اگر فقط پایه را در نظر بگیریم، دقیقاً مانند دروازه کلاسیک NOT است. نمایش ماتریسی این گیت به شکل زیر است:

$$U_{NOT} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}$$

از آنجایی که یک حالت کیوبیت در فضای هیلبرت دو بعدی تعریف شده است. ابعاد ماتریس باید 2×2 باشد. از این رو می‌توان نوشت:

$$\begin{aligned} U_{NOT}|0\rangle &= \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} |0\rangle \\ &= \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} = |1\rangle \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} U_{NOT}|1\rangle &= \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} |1\rangle \\ &= \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix} = |0\rangle \end{aligned}$$

مدار NOT و خصوصیات آن

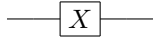
با اعمال گیت U_{NOT} به حالت $|\Psi\rangle = \alpha|0\rangle + \beta|1\rangle$ خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} U_{NOT}|\Psi\rangle &= \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} |\Psi\rangle \\ &= \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha \\ \beta \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \beta \\ \alpha \end{pmatrix} = \beta|0\rangle + \alpha|1\rangle \end{aligned}$$

علاوه بر دروازه NOT یک کیوبیتی، می‌توانیم دو کیوبیتی نیز بسازیم. می‌بایست حاصل ضرب تانسوری دو دروازه NOT یک کیوبیتی را محاسبه کنیم؛ تا یک دروازه NOT دو کیوبیتی بدست آوریم زیرا یک بردار دو کیوبیتی در فضای \mathbb{C}^4 قرار دارد. که حاصل ضرب تانسور دو فضای \mathbb{C}^2 است. از این رو:

$$\begin{aligned}
 U_{NOT_2} &= U_{NOT} \otimes U_{NOT} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \otimes \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \\
 &= \begin{pmatrix} 0 \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} & 1 \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \\ 1 \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} & 0 \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}
 \end{aligned}$$

نمایش یک گیت NOT به صورت زیر است:

با اعمال گیت دو کیوبیتی NOT به یک سیستم دو کیوبیتی نظیر $|\Psi\rangle = \alpha|00\rangle + \beta|01\rangle + \gamma|10\rangle + \delta|11\rangle$ خواهیم داشت:

$$U_{NOT_2}|\Psi\rangle = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha \\ \beta \\ \gamma \\ \delta \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \delta \\ \gamma \\ \beta \\ \alpha \end{pmatrix}$$

گیت CNOT

گیت کوانتومی CNOT^۸، به عنوان گیت منطقی نیز یاد می‌شود. این گیت کوانتومی معادل گیت NOT کلاسیک می‌باشد. به‌طور معمول، برای اعمال اثر این گیت کوانتومی نیاز به دو کیوبیت داریم. این گیت کوانتومی فقط و فقط در مواقعی که «کیوبیت کنترل»^۹ دارای مقدار $|1\rangle$ باشد، باعث تغییر وضعیت «کیوبیت هدف»^{۱۰} می‌شود.

کیوبیت کنترلی: کیوبیتی است که عملکرد کیوبیت دیگری به نام کیوبیت هدف را کنترل می‌کند. کیوبیت کنترل تعیین می‌کند که آیا کیوبیت هدف برگردانده شود یا خیر. اگر کیوبیت کنترل در حالت $|0\rangle$ باشد، کیوبیت هدف بدون تغییر باقی می‌ماند. اگر کیوبیت کنترل در حالت $|1\rangle$ باشد، کیوبیت هدف

^۸gate controlled-X or gate controlled-NOT
^۹Qubit Controlled
^{۱۰}Qubit Target

برگردانده می‌شود.

کیوبیت هدف: همان کیوبیتی است که توسط کیوبیت کنترل بر روی آن عمل می‌شود. بسته به وضعیت کیوبیت کنترل، کیوبیت هدف را می‌توان برگرداند یا بی‌تغییر رها کند.

$$U_{CNOT}|ab\rangle = |aa \oplus b\rangle$$

$|ab\rangle$ چیست؟ این یک بردار در فضای \mathbb{C}^4 و a و b دارای مقدار ۰ یا ۱ هستند. $|ab\rangle$ می‌تواند هر یک از حالت‌های پایه (یعنی $|11\rangle, |10\rangle, |01\rangle, |00\rangle$) باشد.

این معادله به ما می‌گوید؛ که پس از اعمال گیت CNOT به یکی از پایه‌ها، آن حالت به حالت پایه دیگری تبدیل خواهد شد. که این حالت برابر $|a \ a \oplus b\rangle$ می‌باشد. به‌طوری‌که:

$$|a \ a \oplus b\rangle = |a\rangle \otimes |a \oplus b\rangle$$

بعد از عمل، عدد اول همچنان a است، اما عدد دوم به $a \oplus b$ تبدیل می‌شود، جایی که \oplus عملیات منطقی کلاسیک انحصاری یا (XOR) است. توجه کنید که:

$$0 \oplus 0 = 0$$

$$0 \oplus 1 = 1$$

$$1 \oplus 0 = 1$$

$$1 \oplus 1 = 0$$

$$U_{CNOT}|00\rangle = |0, 0 \oplus 0\rangle = |0, 0\rangle = |00\rangle$$

$$U_{CNOT}|01\rangle = |0, 0 \oplus 1\rangle = |0, 1\rangle = |01\rangle$$

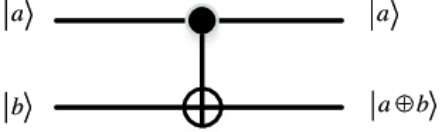
$$U_{CNOT}|10\rangle = |1, 1 \oplus 0\rangle = |1, 1\rangle = |11\rangle$$

$$U_{CNOT}|11\rangle = |1, 1 \oplus 1\rangle = |1, 0\rangle = |10\rangle$$

خلاصه‌ای از عملکرد این عملگر به شرح زیر است:

$ A\rangle$	$ B\rangle$		$ A\rangle$	$ B \oplus A\rangle$
$ \text{control}\rangle$	$ \text{target}\rangle$	Effect CNOT Gate	$ \text{control}\rangle$	$ \text{target}\rangle$
$ 0\rangle$	$ 0\rangle$	\Rightarrow	$ 0\rangle$	$ 0\rangle$
$ 0\rangle$	$ 1\rangle$	\Rightarrow	$ 0\rangle$	$ 1\rangle$
$ 1\rangle$	$ 0\rangle$	\Rightarrow	$ 1\rangle$	$ 1\rangle$
$ 1\rangle$	$ 1\rangle$	\Rightarrow	$ 1\rangle$	$ 0\rangle$

نمایش ماتریسی این گیت کوانتومی به شکل زیر است:

$$CNOT = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

شکل ۱.۱: نمایش ماتریسی و نمایش گیت کوانتومی CNOT

در شکل بالا گیت CNOT در مدار کوانتومی به تصویر درآمده است. کیوبیت کنترل شده حالت $|a\rangle$ و کیوبیت هدف حالت $|b\rangle$ می‌باشد.

با اعمال این عملگر به حالت $|10\rangle$ داریم:

$$CNOT |10\rangle = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = |11\rangle$$

این فرآیند به صورت معکوس نیز قابل رخ دادن است:

$$\text{CNOT } |11\rangle = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = |10\rangle$$

از این گیت کوانتومی، برای بسیاری مدارها و شبیه‌سازی‌های کوانتومی، از جمله تلپورت، درهم‌تنیدگی و ... استفاده می‌شود.

گیت تغییر فاز

گیت تغییر فاز که به آن گیت P یا گیت فاز نیز می‌گویند، یک کیوبیت است. دروازه‌ای که فاز نسبی را بین دو بردار پایه جابجا می‌کند. به عنوان زیر تعریف شده است:

$$U_{PS,\phi}|0\rangle = |0\rangle$$

$$U_{PS,\phi}|1\rangle = e^{i\Phi}|1\rangle$$

که در آن Φ فاز و $e^{i\Phi}$ عامل فاز است. زمانی که گیت تغییر فاز بر حالت $|0\rangle$ اثر کند، هیچ تغییری حاصل نمی‌شود. اما با اعمال این گیت به بردار حالت $|1\rangle$ ، یک فاز اضافه به بردار افزوده خواهد شد. برای افزودن فاز اضافه باید یک عامل نظیر $e^{i\Phi}$ در بردار حالت ضرب شود. برای درک بهتر مطلب باید به حالت ماتریسی این گیت رجوع کنیم.

نمایش ماتریسی گیت تغییر فاز

نمایش ماتریسی گیت تغییر فاز $U_{PS,\Phi}$ به صورت زیر است:

$$U_{PS,\Phi} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & e^{i\Phi} \end{pmatrix}$$

با استفاده از روابط بالا می‌توان به راحتی اثبات کرد:

$$U_{PS,\phi}|1\rangle = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & e^{i\Phi} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ e^{i\Phi} \end{pmatrix} = e^{i\Phi} \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix} = e^{i\Phi}|1\rangle$$

گیت تغییر فاز در مدار و خصوصیات آن

در حالت کلی برای سیستم های تک کیوبیتی می‌توان نوشت:

$$\begin{aligned} U_{PS,\Phi}|\Psi\rangle &= \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & e^{i\Phi} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha \\ \beta \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \alpha \\ e^{i\Phi}\beta \end{pmatrix} \\ &= \alpha|0\rangle + e^{i\Phi}\beta|1\rangle \end{aligned}$$

در بردار اصلی، α و β اعداد مختلط می‌باشند؛ به همین دلیل این اعداد را می‌توان به عنوان یک ضرب فاز معرفی کرد:

$$\alpha = e^{i\theta_1}|\alpha|, \beta = e^{i\theta_2}|\beta|$$

که در آن θ_1 و θ_2 به ترتیب فازهای α و β هستند.

بنابراین، اختلاف فاز آنها $\textcircled{۱} - \textcircled{۲}$ است. با توجه به رفتار گیت تغییر فاز، تغییر فاز α صفر می‌باشد؛ اما فاز $\textcircled{۳}$ به $\textcircled{۲} + \textcircled{۴}$ تغییر می‌کند. بنابراین، خویشاوندان آنها فاز با $\textcircled{۴}$ تغییر می‌کند.

This also explains why the phase shift is only applied to the second basis state. If it is meaningful to be applied to both, there will be no change in the phase difference.

$$e^{-i\pi/4} = \cos(\pi/4) - i\sin(\pi/4) = \frac{\sqrt{2}}{2}(1 - i)$$

این ماتریس پائولی σ_z می‌باشد؛ که به آن Z-gate نیز می‌گویند. گیت تغییر فاز، فاز نسبی $\textcircled{۰}$ و $\textcircled{۱}$ را با $\textcircled{۴}$ تغییر می‌دهد. و به این ترتیب گیت Z فاز نسبی را با π تغییر می‌دهد.

۲.۳.۱ gate Swap

یک گیت SWAP اعداد را در حالت‌های پایه یک رجیستر ۲ کیوبیتی جابجا می‌کند. اگر فقط حالت‌های پایه را در نظر بگیریم، معادل مبادله حالات دو الکترون است. این گیت به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$U_{SWAP}|ab\rangle = |ba\rangle$$

که در آن a و b فقط اعداد کیوبیت اول و دوم در پایه هستند. a و b می‌توانند مقادیر ۰ و ۱ را اتخاذ کنند. بنابراین می‌توان نوشت:

$$U_{SWAP}|00\rangle = |00\rangle$$

$$U_{SWAP}|01\rangle = |10\rangle$$

$$U_{SWAP}|10\rangle = |01\rangle$$

$$U_{SWAP}|11\rangle = |11\rangle$$

بنابراین، تنها $|01\rangle$ و $|10\rangle$ تحت SWAP (به یکدیگر) تغییر می‌کنند. اعمال این گیت برای حالات $|00\rangle$ و $|11\rangle$ ، بدون اثر است؛ زیرا "۰" و "۰" یا "۱" و "۱" تعویض می‌شوند؛ که پیامد خاصی در پی ندارد.

نمایش ماتریسی گیت swap

نمایش ماتریسی U_{SWAP} به شکل زیر است:

$$U_{SWAP} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

از آنجایی که این یک گیت ۲ کیوبیتی برای عملیات است یک بردار در فضای چهار بعدی^۴، ماتریس (اپراتور) باید 4×4 باشد. علاوه بر این، فقط حالت پایه دوم و سوم را جابجا می‌کند. بنابراین، تنها ردیف دوم و سوم با ماتریس یک‌ه متفاوت هستند. به طور مثال:

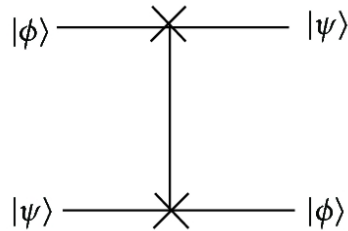
$$U_{SWAP}|10\rangle = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} = |01\rangle$$

این رابطه بصورت معکوس نیز برقرار است.

گیت swap در مدار و خصوصیات آن

به طور کلی، برای یک بردار ۲ کیوبیتی، نظیر $|\Psi\rangle = \alpha|00\rangle + \gamma|01\rangle + \beta|10\rangle + \delta|11\rangle$ داریم:

$$\begin{aligned} U_{SWAP}|\Psi\rangle &= \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \alpha \\ \beta \\ \gamma \\ \delta \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \alpha \\ \gamma \\ \beta \\ \delta \end{pmatrix} \\ &= \alpha|00\rangle + \gamma|01\rangle + \beta|10\rangle + \delta|11\rangle \end{aligned}$$

شکل ۲.۱: نمایش گیت کوانتومی SWAP

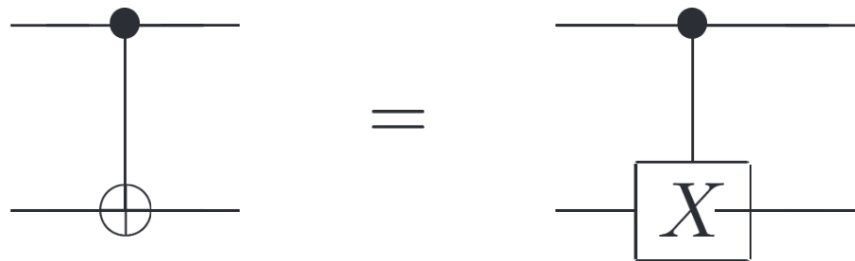
همانطور که انتظار می رود، ضرایب حالت های پایه دوم و سوم با هم مبادله می شوند.

۴.۱ مدارهای کوانتومی

مدارهای کوانتومی^{۱۱}، یک دسته از گیت های کوانتومی، که با یک توالی بخصوص قرار گرفته اند، می باشند. این کیوبیت ها، با توالی یاد شده، روی یک یا چند دسته کیوبیت، اثر داده می شوند.

مدارهای کوانتومی، یکی از اولین مفهومی های بکاررفته برای تعریف کامپیوترهای کوانتومی می باشند. برای تعریف و شبیه سازی هریک از پدیده ها و الگوریتم های کوانتومی، نیاز به پیاده سازی یک مدار به خصوص داریم.

مدارهای کوانتومی یک ابزار قدرتمند برای محاسبات کوانتومی هستند. آنها می توانند برای پیاده سازی طیف گسترده ای از الگوریتم های کوانتومی، از جمله الگوریتم شاور برای رمزگشایی اعداد صحیح و الگوریتم گروور برای جستجوی پایگاه داده های بدون ترتیب استفاده شوند.

شکل ۳.۱: نمایش های مختلف گیت CNOT در مدار کوانتومی

یکی دیگر از عملگرهای مهم در مدار کوانتومی، عملگر اندازه گیری است. که در شکل زیر نشان داده شده است. همانطور که پیش از این بیان شد؛ در بردار حالت $|\Psi\rangle = \alpha|0\rangle + \beta|1\rangle$ هنگام مشاهده به یک حالت کلاسیکی رمبش می کند؛ احتمال اینکه به حالت $|0\rangle$ رمبش کند، $|\alpha|^2$ ، و احتمال اینکه به حالت $|1\rangle$ رمبش کند، $|\beta|^2$ ، می باشد.

مدارهای کوانتومی مدلی بسیار سودمند برای شبیه سازی فرآیندهای کوانتومی است. این فرآیندها محدود به عملیات های محاسباتی نخواهد شد؛ بلکه در اغلب حوزه ها اعم از ارتباطات، اختلالات کوانتومی^{۱۲} و ... بکارخواهدرفت.

^{۱۱}circuit quantum

^{۱۲}noise quantum

شکل ۴.۱: نمایش‌های مختلف گیت CNOT در مدار کوانتومی

شباهت‌ها و تفاوت‌های مدارهای کلاسیک و کوانتومی

مدارهای کوانتومی مشابه مدارهای کلاسیک هستند، اما از دروازه‌های کوانتومی به جای دروازه‌های منطقی کلاسیک استفاده می‌کنند. دروازه‌های کوانتومی عملیات قابل برگشت هستند که می‌توانند برای دستکاری حالت کوانتومی یک کیوبیت استفاده شوند.

شباهت‌ها

- هر دو مدار کوانتومی و کلاسیک از یک دنباله عملیاتی تشکیل شده‌اند که به یک مجموعه داده اعمال می‌شوند.
- هر دو مدار را می‌توان به صورت گرافیکی با نماد مشابهی نشان داد.
- هر دو مدار می‌توانند برای پیاده‌سازی الگوریتم‌ها استفاده شوند.

تفاوت‌ها

- مدارهای کوانتومی از کیوبیت‌ها، که معادل کوانتومی مفهوم بیت هستند، به عنوان واحد پایه داده خود استفاده می‌کنند.
- مدارهای کلاسیک از بیت‌ها، که بیت‌های کلاسیک هستند، به عنوان واحد پایه داده خود استفاده می‌کنند.
- مدارهای کوانتومی از دروازه‌های کوانتومی، که عملیات قابل برگشت هستند، به عنوان عملیات پایه خود استفاده می‌کنند.
- مدارهای کلاسیک از دروازه‌های منطقی، که عملیات برگشت ناپذیر هستند، به عنوان عملیات پایه خود استفاده می‌کنند.

- مدارهای کوانتومی می توانند خواص مکانیک کوانتوم را ، مانند برهمه‌نی و درهم‌تنیدگی ، برای انجام کارهایی که برای رایانه های کلاسیک غیرممکن است ، بهره مند شوند.

ویژگی	مدار کوانتومی	مدار کلاسیک
واحد پایه داده	کیوبیت	بیت
عملیات پایه	دروازه های کوانتومی	دروازه های منطقی
برگشت پذیری	قابل برگشت	برگشت ناپذیر

جدول ۱.۱: شباهت‌ها و تفاوت های مدارهای کلاسیک و کوانتومی

اجزای مدارهای کوانتومی و سائز آن

اندازه مدار کوانتومی اندازه یک مدار کوانتومی تعداد دروازه های موجود در مدار است. پیچیدگی یک الگوریتم کوانتومی اغلب با اندازه مدار کوانتومی مورد نیاز برای پیاده سازی آن اندازه گیری می شود.

کیوبیت کیوبیت ها واحد پایه اطلاعات در محاسبات کوانتومی هستند. آنها می توانند در یک برهمه‌نی کوانتومی از دو حالت ، ۰ و ۱ باشند. این بدان معنی است که یک کیوبیت می تواند هم ۰ و هم ۱ باشد ، که یک ویژگی به نام برهمه‌نی کوانتومی است. کیوبیت ها همچنین می توانند به هم متصل شوند ، که به این معنی است که حالت یک کیوبیت به حالت کیوبیت دیگر وابسته است.

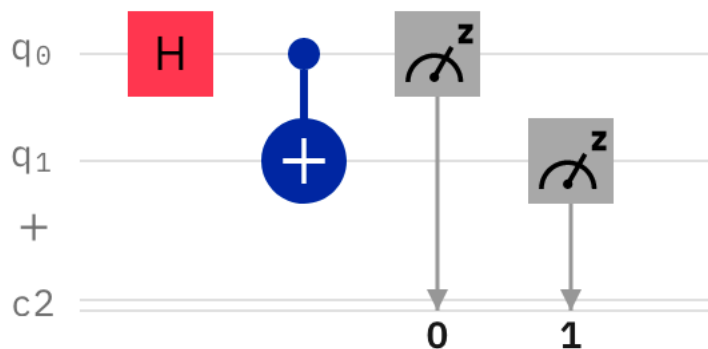
دروازه دروازه ها عملیاتی هستند که روی کیوبیت ها اعمال می شوند. آنها می توانند برای ایجاد برهمه‌نی ، انجام چرخش ها و درهم تنیدگی کیوبیت ها استفاده شوند. انواع مختلفی از دروازه ها وجود دارد ، اما برخی از رایج ترین آنها شامل گیت هادامارد ، گیت CNOT و گیت توفولی است.

عملیات عملیات اقداماتی هستند که روی کیوبیت ها انجام می شوند. آنها می توانند اندازه گیری ها یا سایر اقدامات باشند. اندازه گیری ها برای رمبش حالت کوانتومی یک کیوبیت به یک مقدار قطعی ، ۰ یا ۱ استفاده می شود.

اجزای اساسی یک مدار کوانتومی کیوبیت ها ، دروازه ها و عملیات هستند. این اجزا برای ایجاد الگوریتم های کوانتومی استفاده می شوند که الگوریتم هایی هستند که فقط می توانند روی یک رایانه کوانتومی اجرا شوند. مدارهای کوانتومی یک ابزار قدرتمند برای محاسبات کوانتومی هستند و پتانسیل انقلابی در بسیاری از زمینه های مختلف ، از جمله رمزنگاری ، شیمی و یادگیری ماشین را دارند.

۱.۴.۱ نحوه نمایش مدارهای کوانتومی

مدارهای کوانتومی با استفاده از نماد گرافیکی مشابه نمودارهای مدار استفاده شده در محاسبات کلاسیک نوشته می شوند. محور افقی یک مدار کوانتومی زمان را نشان می دهد و محور عمودی کیوبیت ها را نشان می دهد. دروازه ها توسط جعبه ها نشان داده می شوند و خطوط بین جعبه ها نشان دهنده ارتباطات بین کیوبیت ها است.

شکل ۵.۱: مدار کوانتومی شبیه سازی شده برای آزمایش درهم تنیدگی

فصل ۲

برنامه‌نویسی کوانتومی

برنامه نویسی کوانتومی فرآیند طراحی و پیاده‌سازی دنباله‌هایی از دستورالعمل‌هایی موسوم مدارهای کوانتومی می‌باشد، با استفاده از گیت‌ها، سوئیچ‌ها و عملگرها برای دستکاری وضعیت کوانتومی یک کیوبیت به پردازش مسائل می‌پردازیم.

مدارهای کوانتومی یک نمایش گرافیکی از الگوریتم‌های کوانتومی هستند، این الگوریتم‌هایی فقط روی یک کامپیوتر کوانتومی قابل اجرا هستند.

برنامه نویسی کوانتومی یک زمینه نسبتاً جدید است و تعدادی زبان برنامه نویسی کوانتومی مختلف در دسترس است. برخی از محبوب‌ترین زبان‌های برنامه نویسی کوانتومی عبارتند از Qiskit، Cirq و Quil.

برنامه نویسی کوانتومی یک زمینه پیچیده و چالش برانگیز است، اما این پتانسیل را دارد که در بسیاری از زمینه‌های مختلف از جمله رمزنگاری، شیمی و یادگیری ماشین انقلابی ایجاد کند. با قدرتمندتر شدن کامپیوترهای کوانتومی، برنامه نویسی کوانتومی اهمیت فزاینده‌ای پیدا خواهد کرد.

۱.۲ کامپیوترهای کوانتومی در مقابل کامپیوترهای کلاسیک

کامپیوترهای کوانتومی و کامپیوترهای کلاسیک دو نوع بسیار متفاوت از رایانه هستند. کامپیوترهای کوانتومی از بیت‌های کوانتومی (کیوبیت‌ها) برای ذخیره اطلاعات استفاده می‌کنند، در حالی که کامپیوترهای کلاسیک از بیت‌ها استفاده می‌کنند. کیوبیت‌ها می‌توانند در حالت برهم‌نهی دو حالت، ۰ و ۱، به‌طور همزمان باشند، در حالی که بیت‌ها فقط می‌توانند در یک حالت به‌طور همزمان باشند. این تفاوت در نحوه ذخیره اطلاعات امکان محاسباتی را برای کامپیوترهای کوانتومی فراهم می‌کند که برای کامپیوترهای

کلاسیک غیرممکن است.

علاوه بر تفاوت در نحوه ذخیره اطلاعات، کامپیوترهای کوانتومی و کلاسیک در نحوه انجام محاسبات نیز متفاوت هستند. کامپیوترهای کوانتومی از مکانیک کوانتوم برای انجام محاسبات استفاده می‌کنند، در حالی که کامپیوترهای کلاسیک از منطق بولی استفاده می‌کنند. این تفاوت در نحوه انجام محاسبات نیز به کامپیوترهای کوانتومی امکان می‌دهد تا برای برخی از وظایف، محاسباتی را بسیار سریع‌تر از کامپیوترهای کلاسیک انجام دهند.

کاربردهای بالقوه کامپیوترهای کوانتومی بسیار گسترده است. آنها می‌توانند برای رمزگشایی روش‌های رمزنگاری فعلی، شبیه‌سازی مولکول‌ها و آموزش مدل‌های یادگیری ماشینی که بسیار دقیق‌تر از مدل‌های فعلی هستند، استفاده شوند. کامپیوترهای کوانتومی هنوز در مراحل اولیه توسعه هستند، اما پتانسیل تغییر جهان را دارند. هنگامی که کامپیوترهای کوانتومی قدرتمندتر شوند، قادر به حل مشکلاتی خواهند بود که برای کامپیوترهای کلاسیک در حال حاضر غیرممکن است. برخی از مثال‌های خاص از نحوه استفاده از کامپیوترهای کوانتومی:

رمزنگاری : کامپیوترهای کوانتومی می‌توانند برای رمزگشایی روش‌های رمزنگاری فعلی استفاده شوند، که تأثیر عمده‌ای بر امنیت آنلاین خواهد داشت.

شبیه‌سازی مواد در علم شیمی : کامپیوترهای کوانتومی می‌توانند برای شبیه‌سازی مولکول‌ها استفاده شوند، که می‌تواند به دانشمندان در توسعه داروها و مواد جدید کمک کند.

یادگیری ماشینی : کامپیوترهای کوانتومی می‌توانند برای آموزش مدل‌های یادگیری ماشینی که بسیار دقیق‌تر از مدل‌های فعلی هستند، استفاده شوند.

آینده محاسبات کوانتومی بسیار روشن است. هنگامی که کامپیوترهای کوانتومی قدرتمندتر شوند، قادر به حل مشکلاتی خواهند بود که برای کامپیوترهای کلاسیک در حال حاضر غیرممکن است. این می‌تواند منجر به پیشرفت‌های عمده در بسیاری از زمینه‌های مختلف شود.

۲.۲ شبیه‌سازی کلاسیک در مقابل کامپیوتر کوانتومی

بسیاری از مسائل کوانتومی و بسیاری از الگوریتم‌های کوانتومی قابل شبیه‌سازی روی کامپیوترهای کوانتومی می‌باشند. بنابراین یک سوال به‌واقع مهم مطرح می‌شود: چرا به یک کامپیوتر کوانتومی نیاز داریم؟

در هنگام محاسبات کوانتومی، کامپیوترهای کلاسیک دارای محدودیت‌هایی هستند. به طور مشابه کامپیوترهای کوانتومی نیز دارای معایبی هستند؛ که قابل بحث و بررسی هستند. در این بخش به این مزایا و معایب هر کدام از کامپیوترها می‌پردازیم و در ادامه به اهداف تعریف شده برای کامپیوترهای کوانتومی می‌پردازیم.

۱.۲.۲ تفاوت کامپیوترهای کوانتومی و شبیه‌سازهای کلاسیک

همانطور که در بخش‌های قبلی گفته شد؛ کامپیوترهای کوانتومی با استفاده از کیوبیت‌ها تعریف می‌شوند. یک کیوبیت به صورت یک ترکیب خطی از حالت $|0\rangle$ و $|1\rangle$ تعریف می‌شود:

$$|\psi\rangle = \alpha|0\rangle + \beta|1\rangle$$

هریک از حالات داخل رابطه‌ی بالا به صورت یک ماتریس قابل تعریف هستند. به طور مشابه هر یک از عملگرهای کوانتومی را می‌توان به صورت یک ماتریس تعریف کرد. ماتریس‌هایی مشابه ماتریس پائولی یا در مقیاس‌های بالاتر ماتریس فردکین که برای سه کیوبیت تعریف می‌شود؛ و محاسبات را سریع می‌سازد.

از طرفی دیگر تعداد محاسبات در مدارهای کلاسیک به تعداد حالات مسأله بستگی دارد. در محاسبات کلاسیک هرچه تعداد حالات بالاتر برود؛ پیچیدگی محاسبات بالاتر می‌رود و حتی اغلب با حالت نمایی رشد می‌کنند. این درحالیست که در محاسبات کوانتومی هر یک حالات مختلف مسأله به یک دنیای موازی کوانتومی شیف‌ت داده می‌شود و از این طریق محاسبات به زمان و منابع کمتری نیاز دارد.

مهم‌ترین عامل در سطح پیچیدگی محاسبات کوانتومی همدوسی می‌باشد. همدوسی در محاسبات کوانتومی اصلی‌ترین منبع خطا در این سیستم‌ها است. کیوبیت‌ها بسیار به محیط خود هستند و می‌توانند به راحتی توسط تعامل با فوتون‌ها، الکترون‌ها و سایر ذرات با آن‌ها دچار ناهمدوسی شوند. این می‌تواند باعث شود که کیوبیت‌ها خواص کوانتومی خود را مانند برهم‌تنی کوانتومی و درهم‌تنیدگی که برای انجام محاسبات کوانتومی ضروری هستند، از دست بدهند. ناهمدوسی می‌تواند به دلایل مختلفی ایجاد شود:

دما کیوبیت‌ها در دماهای بالاتر مستعد دکوراسیون هستند. این به این دلیل است که هرچه دما بالاتر باشد، کیوبیت‌ها انرژی بیشتری دارند و بیشتر احتمال دارد با محیط خود تعامل داشته باشند.

برخورد کیوبیت‌ها همچنین می‌توانند توسط ارتعاشات دکور شوند. این به این دلیل است که ارتعاشات می‌توانند باعث حرکت کیوبیت‌ها شوند، که می‌تواند حالت‌های کوانتومی آن‌ها را مختل کند.

تابش الکترومغناطیسی کیوبیت‌ها می‌توانند توسط تابش الکترومغناطیسی، مانند نور و امواج رادیویی، دکور شوند. این به این دلیل است که تابش الکترومغناطیسی می‌تواند با الکترون‌های کیوبیت‌ها تعامل داشته باشد و باعث از دست رفتن خواص کوانتومی آنها شود.

ناهمدوسی یک مانع بزرگ برای توسعه ابررایانه‌های کوانتومی است. برای ساخت یک رایانه کوانتومی عملی، باید راه‌هایی برای کاهش ناهمدوسی پیدا کرد. این یک مشکل بزرگ ولی قابل حل است؛ اما تعدادی از مسیرهای تحقیقاتی امیدوارکننده وجود دارد، مانند:

سردسازی کیوبیت‌ها این می‌تواند انرژی کیوبیت‌ها را کاهش دهد و آنها را کمتر مستعد تعامل با محیط خود کند.

استفاده از مواد با همدوسی بالا برخی از مواد، مانند ابررساناها، زمان‌های همدوسی بسیار طولانی دارند که آنها را برای استفاده در رایانه‌های کوانتومی بسیار مناسب می‌کند.

توسعه الگوریتم‌های جایگزین برای تصحیح خطای کوانتومی الگوریتم‌های تصحیح خطای کوانتومی می‌توانند برای تشخیص و تصحیح خطاهایی که توسط ناهمدوسی ایجاد می‌شوند استفاده شوند.

۳.۲ شبیه‌سازی کلاسیک

حال که به اهمیت مسأله‌ی همدوسی در حل محاسبات پی‌بردییم لازم‌است به نارسایی کامپیوترهای کلاسیک در برخورد با این مفهوم بپردازیم:
عکس از چنل یوتیب بذار و کدها رو باهم مقایسه کن.

۴.۲ کامپیوترکوانتومی IBM و زبان برنامه‌نویسی QisKit

۱.۴.۲ معرفی QisKit

یک زبان برنامه‌نویسی کوانتومی است. این زبان دارای مشابهت‌های زیادی با زبان پایتون می‌باشد. دو دلیل عمده برای این شباهت وجود دارد. ۱. این زبان براساس زبان پایتون و برخی کتابخانه‌های آن ساخته شده است. ۲. جامعه دانشمندان کوانتوم و به‌طور کلی فیزیکدانان از سابق برای انجام شبیه‌سازی‌های خود از زبان پایتون استفاده می‌کنند و پایتون نیز کتابخانه‌های بسیار کارآمدی - نظیر نامپای^۱، پانداس^۲، سایپای^۳ و .. - ارائه کرده است.

۲.۴.۲ کدنویسی به زبان QisKit

برای کدنویسی به زبان QisKit می‌توان از محیط Jupyter notebook استفاده کرد. پس از نصب QisKit برای فرخواندن این کتابخانه به راحتی می‌توان نوشت:

```
import qiskit
```

هدف از برنامه نویسی کوانتومی پیاده‌سازی مسائل کوانتومی روی کامپیوترکوانتومی واقعی است. بدین منظور ابتدا یک شبیه سازی روی سیستم خود انجام داده و سپس کد خود را به کامپیوترکوانتومی IBM ارسال می‌کنیم. بدین منظور می‌بایست یک حساب کاربری در سایت مرتبط به کامپیوتر کوانتومی IBM ایجاد کنیم.

۳.۴.۲ قواعد نوشتاری و ساختار داده

هرزبان برنامه نویسی دارای ساختار داده و دستورات نگارشی مخصوص به‌خود است؛ QisKit نیز از این قاعده مستثنی نیست. بدین دلیل در ادامه به اختصار به معرفی برخی دستورات این زبان می‌پردازیم. باید خاطر نشان کرد که این متن براساس QisKit نسخه‌ی ۰.۴۴.۰ نوشته شده‌است. هدف نهایی این برنامه‌ها، پیاده‌سازی یک مدار کوانتومی متناسب به یک مسئله‌ی خاص است. پس نیاز به تعریف و ایجاد کیوبیت داریم. برای تعریف کیوبیت از راه زیر استفاده می‌کنیم:

```
quantum_register = QuantumRegister(n)
```

که در آن n تعداد کیوبیت‌های داخل کوانتوم رجیستر مدنظر برنامه نویس است.

Numpy^۱
Pandas^۲
Scipy^۳

```
classic_register = ClassicalRegister(n)
```

که در آن n تعداد بیت‌های داخل رجیستر کلاسیک مدنظر برنامه نویس است.

در نهایت می‌توان با قرار دادن این دو رجیسترایجاد شده، در یک مدار، یک مدار کوانتومی ایجاد کنیم:

```
circuit = QuantumCircuit(quantum_register, classic_register)
```

پس از ایجاد مدار می‌توان عملگرهای مدنظر خود نظیر هادامارد و CNOT و ... را روی بخش‌های مختلف مدار اثر داد. از طرفی می‌توان مدار ایجاد شده را به صورت یک تصویر به کاربر نشان داد.

۴.۴.۲ پیاده‌سازی گیت‌های کوانتومی

برای اعمال یک گیت کوانتومی روی اجزای یک مدار کوانتومی، ابتدا باید نام مدار کوانتومی را نوشت؛ سپس نام گیت کوانتومی را نوشت؛ سپس نام کیوبیت یا بیت مدنظر را نوشت:

```
circuit.gate_sing_inQisKit(Qubit_name, Bit_name)
```

در کد بالا به جای `gate_sing_inQisKit()` نام هر گیت کوانتومی مدنظر برنامه‌نویس می‌تواند باشد.

۵.۴.۲ تصویرسازی

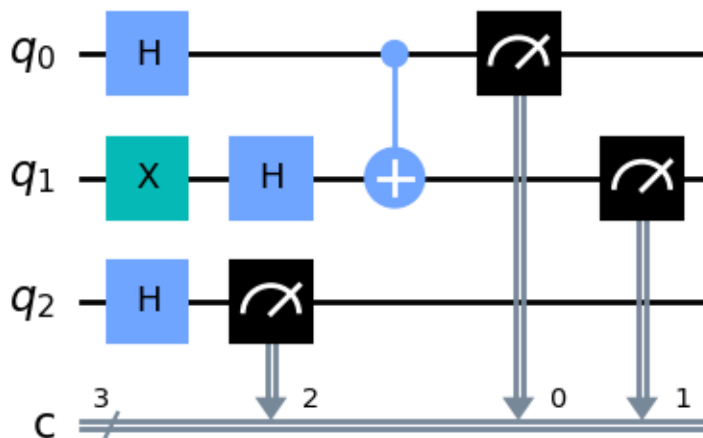
برای تصویر کردن وضعیت مدار کوانتومی می‌بایست از راه زیر استفاده کرد:

```
# to run commands and show diagram in a easier way.
%matplotlib inline

# draw circuit
circuit.draw()

# we can change look of diagram.
circuit.draw(output = "mpl") # output = "mpl" is defining type of circuit output
```

در نهایت خروجی مشابه خروجی های زیر را می‌توان از این زبان برنامه نویسی دریافت کرد:

شکل ۱.۲: نمونه‌ای از خروجی Qiskit

فصل ۳

الگوریتم‌های کوانتومی

چه گونه‌ای از مسائل محاسباتی قابل اجرا با مدارهای کوانتومی می‌باشند؟ تفاوت و برتری مدارهای کوانتومی نسبت به مدارهای کلاسیک چیست؟ آیا می‌توان یک حوزه‌ی خاص را تعیین کرد؛ به گونه‌ای که عملکرد کامپیوترهای کوانتومی نسبت به کامپیوترهای کلاسیک مزیت داشته باشند؟ در این بخش می‌خواهیم به طور خلاصه این سوالات را پاسخ دهیم و توضیح دهیم چگونه می‌توان از کامپیوترهای کوانتومی به شکلی سودمند استفاده کنیم.

۱.۳ موازی سازی کوانتومی

موازی سازی کوانتومی^۱، پایه و اساس بسیاری از الگوریتم‌های کوانتومی است. با گذار یک حالت کوانتومی به حالت برهم‌نهی کوانتومی، درحین محاسبات کوانتومی یک تابع نظیر $f(x)$ ، می‌تواند مقادیر مختلف x را به طور همزمان بررسی کند. این درحالیست که در محاسبات کلاسیک به دلیل ماهیت بیت‌های اطلاعات، تابع $f(x)$ فقط می‌تواند یکی از مقادیر مجاز برای x را بررسی کند. فرض کنید تابع f ، یک تابع تک-کیوبیت، به صورت زیر تعریف شده است:

$$f(x) : \{0, 1\} \rightarrow \{0, 1\}$$

روش مناسب برای محاسبه این تابع در یک کامپیوتر کوانتومی، با در نظر گرفتن دو کیوبیت که در حالت $|x, y\rangle$ شروع می‌شود. با یک توالی مناسب از گیت‌های منطقی می‌توان این حالت را به

^۱parallelism Quantum

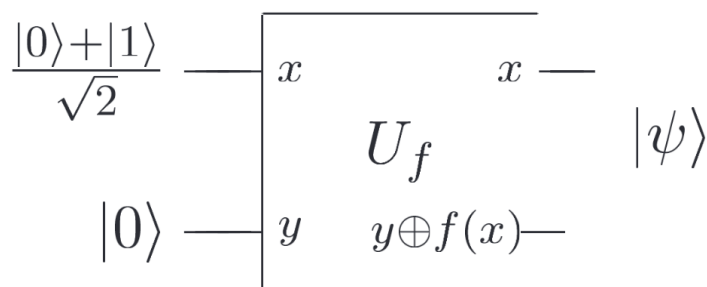
$|f(x) \oplus x, y\rangle$ تبدیل کرد که در آن \oplus بیانگر جمع مدوله با پایه ۲ می‌باشد.

۲

هریک از دسته‌های کیویت، رجیستر کوانتومی نامیده می‌شوند. اولین رجیستر، «رجیستر داده» و دومین رجیستر «رجیستر هدف» نامیده می‌شود.

ازین پس در این بخش به عامل گذار $|x, y \oplus f(x)\rangle \rightarrow |x, y\rangle$ ، عنوان «تابع U_f » را اطلاق خواهیم کرد. لازم به ذکر است که این تبدیل، یک تبدیل یک به یک به شمار می‌آید.^۳

اگر $y = 0$ آنگاه مقدار دومین کیویت بعد از اعمال تابع U_f برابر با مقدار $f(x)$ خواهد بود.

شکل ۱.۳: مدار کوانتومی برای ارزیابی $f(0)$ و $f(1)$ به طور همزمان. U_f مدار کوانتومی است که ورودی‌هایی مانند $|x, y\rangle$ را به $|x, y \oplus f(x)\rangle \rightarrow |x, y\rangle$ ، تصویر می‌کند.

در شکل بالا مقادیر ورودی داده شده به تابع U_f در پایه‌های محاسباتی قرار ندارند. رجیستر داده در حالت برهم‌نهی قرار دارد. این حالت برهم‌نهی را می‌توان با اعمال گیت هادامارد بر حالت کوانتومی $|0\rangle$

^۲Modulo a is ۲ by division a of remainder the returns that operation mathematical a is ۲. For ex- ۵ by divided ۲ because ۱ is ۲ mod ۵ ample. ۱ of remainder a and ۲ of quotient a has ۲ by divided ۵. The symbol "≡" expression the So, ۲ modulo addition indicate to used often is "≡" symbol. The follows: as evaluated be ۵ ≡ ۳ + ۲ = ۲ mod ۸ = ۲ mod ۳ = ۲ mod ۵ = ۲ This is because ۸ by divided ۲ has a of quotient ۴ and ۲ of remainder. ۵ ≡ ۳ + ۲ = ۲ mod ۸ = ۲ mod ۳ = ۲ mod ۵ = ۲ This is because ۸ by divided ۲ has a of quotient ۴ and ۲ of remainder.

Modulo a is ۲ by division a of remainder the returns that operation mathematical a is ۲. For ex- ۵ by divided ۲ because ۱ is ۲ mod ۵ ample. ۱ of remainder a and ۲ of quotient a has ۲ by divided ۵. The symbol "≡" expression the So, ۲ modulo addition indicate to used often is "≡" symbol. The follows: as evaluated be ۵ ≡ ۳ + ۲ = ۲ mod ۸ = ۲ mod ۳ = ۲ mod ۵ = ۲ This is because ۸ by divided ۲ has a of quotient ۴ and ۲ of remainder.

Here are some other examples of modulo ۲:

$$1 = 1 \bmod 2, 2 = 0 \bmod 2, 3 = 1 \bmod 2, 4 = 0 \bmod 2, 5 = 1 \bmod 2$$

^۳اثبات این مطلب از حوصله‌ی بحث خارج است.

ایجاد کرد. پس از ایجاد این حالت، تابع U_f را به حالت جدید اعمال می‌کنیم:

$$\frac{|0, f(0)\rangle + |1, f(1)\rangle}{\sqrt{2}}$$

این یک حالت استثنایی است! جملات مختلف کسر بالا حاوی اطلاعاتی در مورد $f(0)$ و $f(1)$ می‌باشند؛ به نحوی که انگار $f(x)$ را برای دو مقدار x به طور همزمان ارزیابی کرده ایم، این ویژگی به ”موازی سازی کوانتومی“ موسوم می‌باشد. برخلاف موازی سازی کلاسیک، که در آن هر یک مدارهای متعددی دارند ساخته شده برای محاسبه $f(x)$ به طور همزمان اجرا می‌شوند، در اینجا برای ارزیابی تابع برای چندین مقدار x به طور همزمان، یک مدار $f(x)$ (با قابلیت برهمه‌گی کوانتومی) استفاده می‌شود. این فرآیند را می‌توان به راحتی با استفاده از یک عمل کلی به نام تبدیل هادامارد، به توابعی با تعداد بیت دلخواه تعمیم داد. این عمل فقط تعداد n گیت هادامارد است که به طور موازی روی n کیوبیت عمل می‌کنند.

برای مثال در شکل زیر؛ دو کیوبیت در حالت $|0\rangle$ آماده شده‌اند. پس از اعمال گیت‌های هادامارد بر روی این رجیستر به خروجی زیر خواهیم رسید:

$$\left(\frac{|0\rangle + |1\rangle}{\sqrt{2}}\right) \left(\frac{|0\rangle + |1\rangle}{\sqrt{2}}\right) = \frac{|00\rangle + |01\rangle + |10\rangle + |11\rangle}{\sqrt{2}}$$

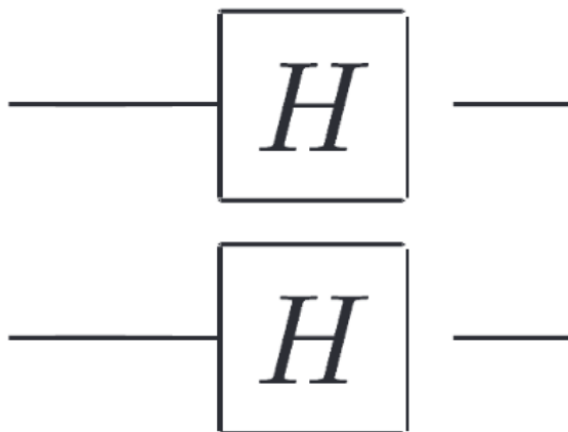
از نماد $H \otimes 2$ به عنوان نشانه‌ی عملکرد موازی دو گیت هادامارد استفاده می‌کنیم؛ از علامت \otimes به عنوان تانسور یاد می‌کنیم. به طور کلی نتایج اعمال موازی گیت هادامارد روی n کیوبیت روی حالت کوانتومی برابرست با:

$$\frac{1}{\sqrt{2}} \sum_x |x\rangle$$

در اینجا، \sum نشان دهنده جمع بر روی همه مقادیر ممکن x است، و $H \otimes n$ را برای نشان دادن این عمل می‌نویسیم. اعمال تبدیل هادامارد روی یک بهمنه‌گی کوانتومی برابر از همه حالت‌های محاسباتی تولید می‌کند؛ و با استفاده از فقط n گیت، یک بهمنه‌گی از $2n$ حالت تولید می‌کند.

تبدیل هادامارد $H \otimes 2$ روی دو بیت کوانتومی پیاده می‌شود. ارزیابی موازی کوانتومی یک تابع $f(x)$ با ورودی n بیتی x و خروجی ۱ بیتی، به روش زیر قابل پیاده‌سازی می‌باشد:

۱. ابتدا حالت $n + 1$ کیوبیت $|0\rangle^{\otimes n} |0\rangle$ را آماده کنید،

شکل ۲.۳: اعمال تبدیل هادامارد $H \otimes n$ روی دو کیوبیت

۲. سپس تبدیل هادامارد را به n کیوبیت اول و به دنبال آن مدار کوانتومی اعمال کنید.

۳. اعمال تابع U_f به کیوبیت‌هایی که در حالت برهمه‌نی قرار دارند.

در نهایت حالت زیر تولید می‌شود:

$$\frac{1}{\sqrt{2^n}} \sum_x |x\rangle |f(x)\rangle$$

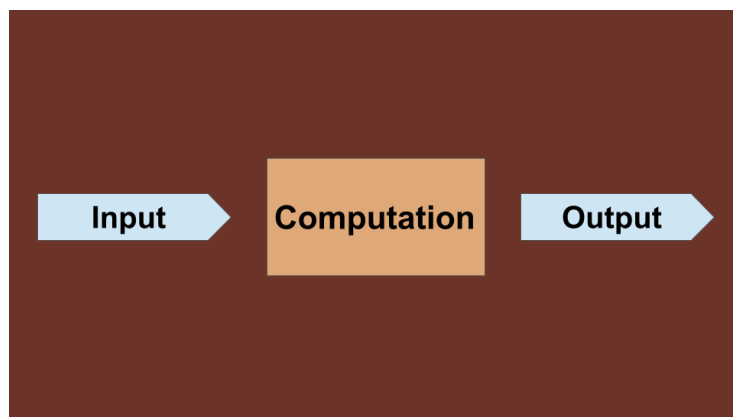
$$\frac{1}{\sqrt{2^n}} \sum_x |x\rangle |f(x)\rangle$$

به طور کلی موازی‌سازی کوانتومی امکان ارزیابی همزمان همه مقادیر ممکن تابع f را فراهم می‌کند، حتی اگر ظاهراً فقط یک بار f را ارزیابی کرده باشیم. با این حال، این موازی‌سازی بلافاصله مفید نیست. در مثال تک کیوبیتی ما، اندازه‌گیری حالت فقط $|0, f(0)\rangle$ یا $|1, f(1)\rangle$ را می‌دهد! به طور مشابه، در حالت کلی، اندازه‌گیری حالت $\sum_x |x\rangle |f(x)\rangle$ فقط $f(x)$ را برای یک مقدار x خاص می‌دهد. البته یک کامپیوتر کلاسیک می‌تواند این کار را به راحتی انجام دهد! محاسبات کوانتومی برای مفید بودن به چیزی بیش از موازی‌سازی کوانتومی نیاز دارد؛ به توانایی استخراج اطلاعات مربوط به بیش از یک مقدار $f(x)$ از حالت‌های سوپروپوزیسیون مانند $\sum_x |x\rangle |f(x)\rangle$ نیاز دارد. در بخش‌های بعدی به مثال‌های خواهیم پرداخت که این مسائل را حل کند.

$$\sum_x |x, f(x)\rangle$$

۱.۱.۳ مدل محاسباتی استاندارد

پیش از بررسی مدل کوثری، مدل ساده و استاندارد محاسباتی را بررسی می‌کنیم. به تصویر زیر دقت کنید:

شکل ۳.۳: یک واحد محاسباتی که مقادیری را به عنوان ورودی گرفته، پردازش کرده و سپس مقدار/مقادیر خروجی را ارائه کرده است.

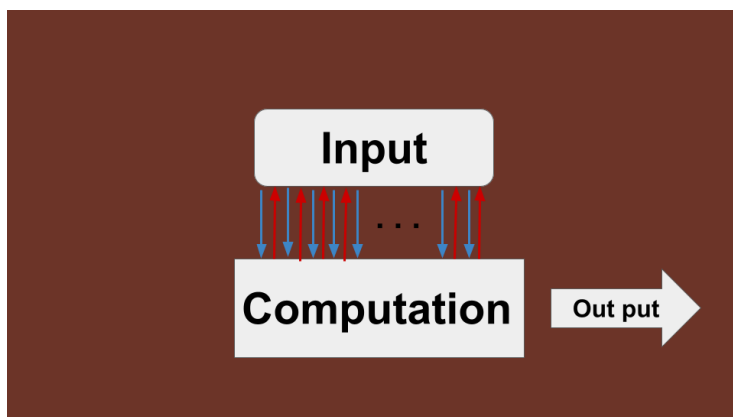
در تصویر بالا یک نمود ساده از کامپیوترهای امروزی ارائه شده است. در دنیای واقعی مقدار ورودی می‌تواند از هر منبعی تأمین شده باشد. با این وجود هدف ما بررسی منابع تولید ورودی نیست؛ بلکه هدف بررسی مقادیر ورودی (به صورت ایزوله) می‌باشد. می‌توان در نظر گرفت که ورودی داده شده و خروجی نهایی، هر دو در قالب یک رشته از اعداد باینری، ماتریس و یا هر قالب مدنظر کاربر باشند.

مهم‌ترین نکته درباره‌ی این واحد محاسباتی، در دسترس بودن کل مقادیر ورودی برای واحد پردازش است. به عبارت دیگر واحد پردازش می‌تواند تمامی مقادیر ورودی را دریافت کرده و تشخیص دهد.

۲.۳ مدل کوثری

در مدل کوثری، داده‌های ورودی توسط یک تابع تولید می‌شوند. واحد محاسباتی دسترسی به تابع تولید ورودی دارد و می‌تواند برای دریافت داده‌های جدید، از تابع یاد شده، درخواست کند.

در این مدل واحد محاسباتی دیگر داده‌ها را در قالب رشته‌ای از اطلاعات در دسترس ندارد؛ بلکه می‌تواند آن‌ها را از بخش input دریافت کند. در گاهی از مواقع به سیستم oracle،input یا جعبه‌ی سیاه می‌گویند. تابع Oracle یا جعبه‌ی سیاه یک سیستم است که ما به عنوان ناظر به سازوکار داخلی آن و تمامی اطلاعات آن دسترسی نداریم و فقط می‌توانیم مقادیر مجاز را به آن داده و مقادیر خروجی را

شکل ۴.۳: شکل بالا نمود مدل محاسباتی کوثری است. واحد محاسباتی برای دریافت داده‌های جدید نیاز به درخواست از تابع input دارد. خطوط قرمز و روبه‌بالا نشان از درخواست واحد محاسباتی و خطوط آبی روبه‌پایین نشان از پاسخ واحد input می‌باشد.

دریافت کنیم.

تابع oracle به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\begin{cases} f : \Sigma^n = \Sigma^m \\ \text{Which} : m, n \in \mathbb{N} \end{cases}$$

ما در این نظریه کوثری‌ها را می‌شماریم و وضعیت آن‌ها را بررسی می‌کنیم.

۳.۳ معرفی و پیاده‌سازی الگوریتم دوچ

۱.۳.۳ مسئله‌ی دوچ

الگوریتم Deutsch اولین و ساده‌ترین الگوریتم کوانتومی است. این الگوریتم برای اولین بار در سال ۱۹۸۵ در مقاله‌ای مطرح شد؛ که توسط دیوید دوچ^۴ نوشته شده بود. این الگوریتم نقطه‌ی شروعی برای اثبات برتری کامپیوترهای کوانتومی نسبت به کامپیوترهای کلاسیک است. مسئله‌ی Deutsch یکی از ساده‌ترین مفاهیم ممکن را مطرح می‌کند. اگر یک تابع به فرم زیر تعریف شود:

^۴Deutsch David

$$f: \Sigma \rightarrow \Sigma$$

هدف بررسی ثابت بودن یا متعادل^۵ بودن تابع f است. به طور کلی، در ساده ترین حالت، می توان چهار وضعیت را برای تابع $f: \Sigma \rightarrow \Sigma$ در نظر گرفت:

a	$f_1(a)$	a	$f_2(a)$	a	$f_3(a)$	a	$f_4(a)$
0	0	0	0	0	1	0	1
1	0	1	1	1	0	1	1

شکل ۵.۳:

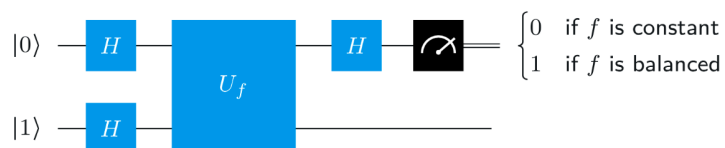
در شکل بالا توابع f_1 ، f_4 توابع ثابت و توابع f_2 و f_3 توابع متعادل هستند.

مسئله ی دوچ	
ورودی	$f: \Sigma \rightarrow \Sigma$
خروجی	صفر اگر تابع ثابت بود؛ یک اگر تابع متعادل بود.

در الگوریتم های کلاسیک برای حل این مسئله، حداقل دو حالت باید بررسی شود.

۲.۳.۳ الگوریتم دوچ

حال به بررسی الگوریتم دوچ می پردازیم. الگوریتمی که مسئله ی دوچ را با یک مدار کوانتومی حل می کند:

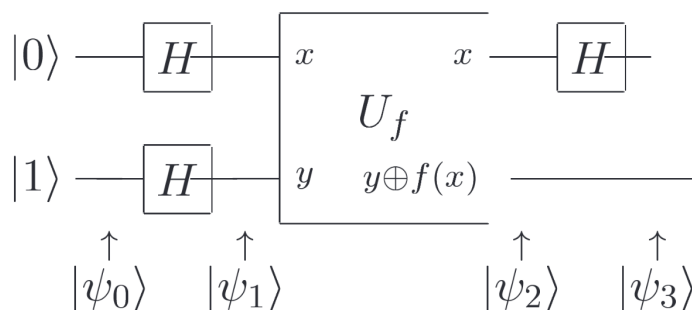

شکل ۶.۳:

^۵balance. or Constante

یک تغییر ساده در مدار شکل ۳.۱ نشان می‌دهد که چگونه مدارهای کوانتومی می‌توانند با پیاده سازی الگوریتم Deutsch از مدارهای کلاسیک پیشی بگیرند.^۶ الگوریتم Deutsch ترکیبی از موازی سازی کوانتومی با خاصیتی از مکانیک کوانتوم به نام تداخل^۷ است. مشابه قبل، ابتدا از گیت هادامارد برای آماده سازی اولین کیوبیت به عنوان برهم‌نهی $(|0\rangle + |1\rangle)/\sqrt{2}$ استفاده کنیم، اما اکنون کیوبیت دوم y را با اعمال یک گیت هادامارد به حالت $|1\rangle$ به عنوان برهم‌نهی $(|0\rangle - |1\rangle)/\sqrt{2}$ آماده کنیم. به شکل زیر دقت کنید:

^۶ ما در واقع یک نسخه ساده شده و بهبود یافته از الگوریتم اصلی را ارائه می‌دهیم.
^۷ algorithm Deutsch the in used is Interference : algorithm deutsch in using is interference how
 that function a is function constant A functions. balanced and constant between distinguish to
 that function a is function balanced A input. its of regardless value, same the returns always
 half. other the for ۱ and inputs its of half for ۰ returns
 first The states. of superposition a in qubits two preparing first by works algorithm Deutsch The
 qubit second The $|1\rangle$ and $|0\rangle$ of superposition equal the is which $(|0\rangle + |1\rangle)/\sqrt{2}$ state the in prepared is qubit
 phases. opposite with $|1\rangle$ and $|0\rangle$ states the of superposition a is which $(|0\rangle - |1\rangle)/\sqrt{2}$ state the in prepared is
 and gate Hadamard a includes that circuit quantum a through passed then are qubits two The
 CNOT the and $|1\rangle + |0\rangle$ superposition the into $(|0\rangle + |1\rangle)/\sqrt{2}$ transforms gate Hadamard The gate. CNOT a
 qubit. second the to qubit first the of state the copies gate
 is qubit first the If measured. are qubits two the executed, been has circuit quantum the After
 to orthogonal is $(|0\rangle - |1\rangle)/\sqrt{2}$ state the because is This constant. is f function the then $|0\rangle$ be to measured
 interfere. destructively will states two the between interference the so $|0\rangle$ state the
 the because is This balanced. is f function the then $|1\rangle$ be to measured is qubit first the If
 constructively will states two the between interference the so $|1\rangle$ state the to parallel is $(|0\rangle + |1\rangle)/\sqrt{2}$ state
 interfere.
 solve to used be can interference quantum how of example simple a is algorithm Deutsch The
 distinguish can algorithm Deutsch the case, this In classically. solve to difficult is that problem a
 need would computer classical a while step, single a in functions balanced and constant between
 steps. of number exponential an take to

شکل ۷.۳: پیاده سازی مدار کوانتومی الگوریتم دوچ

حالت ورودی:

$$|\psi_0\rangle = |01\rangle$$

سیستم دو کیوبیتی تشکیل شده، پس از اعمال اثر دو گیت هادامارد می دهد:

$$|\psi_1\rangle = \left[\frac{|0\rangle + |1\rangle}{\sqrt{2}} \right] \left[\frac{|0\rangle - |1\rangle}{\sqrt{2}} \right]$$

با کمی تأمل می توان دریافت که اگر U_f را به حالت $(|x\rangle \otimes |0\rangle - |x\rangle \otimes |1\rangle) / \sqrt{2}$ اعمال کنیم، سپس به حالت $f(x) (|x\rangle \otimes |0\rangle - |x\rangle \otimes |1\rangle) / \sqrt{2}$ می رسیم. بنابراین اعمال U_f به $|x\rangle \otimes |1\rangle$ ما را با یکی از دو امکان زیر مواجه می کند:

$$|\psi_2\rangle = \begin{cases} \pm \left[\frac{|0\rangle + |1\rangle}{\sqrt{2}} \right] \left[\frac{|0\rangle - |1\rangle}{\sqrt{2}} \right] & \text{if } f(0) = f(1) \\ \pm \left[\frac{|0\rangle - |1\rangle}{\sqrt{2}} \right] \left[\frac{|0\rangle - |1\rangle}{\sqrt{2}} \right] & \text{if } f(0) \neq f(1) \end{cases}$$

با اعمال آخرین گیت هادامارد روی کیوبیت اول به حالت زیر خواهیم رسید:

$$|\psi_3\rangle = \begin{cases} \pm |0\rangle \left[\frac{|0\rangle - |1\rangle}{\sqrt{2}} \right] & \text{if } f(0) = f(1) \\ \pm |1\rangle \left[\frac{|0\rangle - |1\rangle}{\sqrt{2}} \right] & \text{if } f(0) \neq f(1) \end{cases}$$

با در نظر گرفتن شرایط زیر می توان $|\psi_3\rangle$ را به شکل زیر بازنویسی کرد:

$$\begin{cases} f(0) = f(1) \implies & f(0) \oplus f(1) = 0 \\ f(0) \neq f(1) \implies & f(0) \oplus f(1) = 1 \end{cases}$$

از این رو:

$$|\psi_3\rangle = \pm |f(0) \oplus f(1)\rangle \left[\frac{|0\rangle - |1\rangle}{\sqrt{2}} \right]$$

بنابراین با اندازه گیری کیوبیت اول می توانیم $f(0) \oplus f(1)$ را تعیین کنیم. واقعاً جالب است! مدار کوانتومی به ما توانایی تعیین یک ویژگی جهانی از $f(x)$ ، یعنی $f(0) \oplus f(1)$ را داده است، با استفاده از تنها یک ارزیابی از $f(x)$! این سریعتر از آن چیزی است که با یک دستگاه کلاسیک امکان پذیر است، یک دستگاه کلاسیک حداقل به دو ارزیابی نیاز دارد. این مثال تفاوت بین موازی سازی کوانتومی و الگوریتم‌های تصادفی کلاسیک را برجسته می کند. به سادگی، ممکن است تصور شود که حالت $|0\rangle|f(0)\rangle + |1\rangle|f(1)\rangle$ مطابقت نزدیکی با یک رایانه کلاسیک تصادفی دارد که هر کدام از حالات $f(0)$ یا $f(1)$ با احتمال $1/2$ اندازه گیری می کند. تفاوت این است که در یک رایانه کلاسیک این دو گزینه همیشه یکدیگر را حذف می کنند. در یک رایانه کوانتومی، امکان دارد که دو گزینه با یکدیگر تداخل داشته باشند تا برخی از خواص کلی تابع f را با استفاده از چیزی شبیه به گیت هادامارد برای باز ترکیب گزینه های مختلف، مانند آنچه در الگوریتم دوچ انجام شد، به دست آورند. اساس طراحی بسیاری از الگوریتم های کوانتومی این است که یک انتخاب هوشمندانه از تابع و تبدیل نهایی اجازه می دهد تا اطلاعات جهانی مفیدی در مورد تابع تعیین شود - اطلاعاتی که نمی توان به سرعت در یک رایانه کلاسیک به دست آورد.

فصل ۴

شبیه‌سازی پدیده‌های کوانتومی

در این بخش قصد داریم به بررسی پروتکل‌های ابتدایی در نظریه‌ی اطلاعات کوانتومی بپردازیم. تمامی این پروتکل‌ها به تعداد کمی کیوبیت نیاز دارند؛ و در آزمایشگاه به صورت تجربی پیاده‌سازی شده‌اند.

۱.۴ درهم‌تنیدگی و حالات بل

در اغلب موارد، سیستم از دو کیوبیت درهم‌تنیده تشکیل شده‌است. تابع حالت این سیستم‌ها به شکل زیر تعریف می‌شوند:

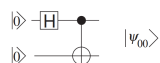
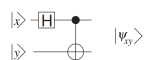
$$|\psi_{00}\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}}(|00\rangle + |11\rangle)$$

برای آماده‌سازی این حالت کوانتومی، در حالت $|0\rangle$ داریم. با اعمال یک گیت هدامارد روی یکی از کیوبیت‌ها و سپس با کنترل آن با گیت CNOT، (به نحوی که کیوبیت دوم هدف قرارگیرد.) می‌توان به یک حالت درهم‌تنیده رسید. می‌توان این مراحل را به شکل زیر شرح داد:

$$|\psi_{00}\rangle = C_{10}H_1|00\rangle$$

$$|\psi_{xy}\rangle = C_{10}H_1|xy\rangle$$

از آنجایی که چهار حالت $|xy\rangle$ یک مجموعه متعامد هستند و گیت‌های هدامارد و cNOT یکه هستند، چهار حالت درهم‌تنیده $|\psi_{xy}\rangle$ نیز یک مجموعه متعامد هستند، که به نام پایه Bell نامگذاری شده‌اند. می‌توان رابطه‌ی بالا را یک حالت کلی تعمیم داد:

(a)
bشکل ۱.۴: $y = x$

(b)

(a)
bشکل ۲.۴: $y = 3 \sin x$

شکل ۳.۴: (a) circuit A that creates the entangled state $\frac{1}{\sqrt{2}}(|00\rangle + |11\rangle)$ from the unentangled computational-basis states $|0\rangle$ and $|1\rangle$. (b) circuit A that creates the entangled state $\frac{1}{\sqrt{2}}(|00\rangle + |11\rangle)$ from the unentangled computational-basis states $|0\rangle$ and $|1\rangle$.

$$|\psi_{xy}\rangle = C10H1X_1^x X_0^y |00\rangle$$

در نظر داشته باشید که حالات بل قابل تبدیل به یکدیگرند؛ با کمک رابطه‌ی تعمیم یافته می‌توان از هر حالت بل به حالت $|00\rangle$ رسید. توضیحات درباره‌ی تبدیلات بنویس این روابط به شکل‌های متعدد قابل بیان است که از حوصله‌ی بحث خارج است.

۱.۱.۴ درهمتنیدگی

Physics Quantum in Connection Mysterious The Entanglement: that phenomena baffling most the of one physics, quantum of realm the In is alike philosophers and scientists of imagination the capture to continues of understanding conventional our challenges concept This "entanglement." philosophical and experiments, debates, countless to rise given has and reality inquiries.

can that connection extraordinary the to refers entanglement core, its At them, separating distance the of regardless particles, more or two between exist momentum, spin, as such properties, their entangled, become particles When particle one of state the that way a such in linked become polarization, and space physical the matter no other, the of state the influences instantaneously notions classical defy to seems connection instantaneous This them, between a at action "spooky it dub to Einstein Albert led has and effect and cause of distance."

is entanglement illustrating experiments thought famous most the of One entangled two scenario, this In paradox, (EPR) Einstein-Podolsky-Rosen the to sent and separated are "Bob," and "Alice" as to referred often particles, its particle, one on performed is measurement a When locations, different be to state particle's other the causing determined, instantaneously is state of violation apparent This apart, light-years are they if even well, as known information how of understanding our challenged has limit light's of speed the transmitted, be can

experimen- been has it concept: theoretical a just not is Entanglement most the of One experiments, of variety a through verified and observed tally which test, Bell the is entanglement demonstrating experiments groundbreaking entangled on measurements the When inequalities, Bell of violation the tests can- behavior their that suggests strongly it inequalities, these violate particles quan- of reality the to points instead and physics classical by explained be not entanglement, tum

con- the beyond extend and profound are entanglement of implications The potential the exploring actively are Researchers laboratories. physics of fines quantum and computing quantum like fields in entanglement of applications exist to bits) (quantum qubits enable to ability Entanglement's cryptography. computa- revolutionize to potential the has simultaneously states multiple in considered previously were that solutions to leading cryptography. and tion impossible.

concep- and philosophical with us presents also entanglement However, entan- between connection instantaneous the of nature The challenges. tual It causality. and time, space, of understanding our challenges particles gled human of role the and reality of nature true the about debates sparked has function. wave quantum the collapsing in observation per- and intriguing most the of one as stands entanglement conclusion, In connec- mysterious Its physics. quantum of realm the in phenomena plexing the push to continues and intuitions classical defies particles between tion deeper delve scientists As universe. the of understanding our of boundaries clear it's applications, potential its and entanglement of intricacies the into to generations inspire and captivate to continue will phenomenon this that come.

۲.۴ رمزگذاری متراکم کوانتومی

رمزگذاری متراکم کوانتومی^۱ یک کاربرد ساده اما شگفت‌انگیز از مفاهیم ابتدایی مکانیک کوانتومی است. این کاربرد، همه ایده‌های اساسی و ابتدایی مکانیک کوانتومی را به روشی ملموس و غیرقابل توضیح ترکیب می‌کند، بنابراین مثالی ایده‌آل از اهداف و وظایف پردازش اطلاعات است که می‌توان با استفاده از مکانیک کوانتومی انجام داد.

رمزگذاری متراکم شامل دو طرفین است که به طور معمول به عنوان «آلیس» و «باب» شناخته می‌شوند، که از هم فاصله زیادی دارند. هدف آنها انتقال برخی اطلاعات کلاسیک از آلیس به باب است. فرض کنید آلیس قصد دارد دوبیت داده‌ی کلاسیک را برای باب ارسال کند، اما فقط مجاز است یک کیوبیت به باب ارسال کند. آیا می‌تواند به هدف خود برسد؟

رمزگذاری متراکم به ما می‌گوید که پاسخ این سؤال بله است. فرض کنید آلیس و باب در ابتدا یک جفت کیوبیت در حالت درهم‌تنیده زیر به اشتراک می‌گذارند:

$$|\Psi\rangle = \frac{|00\rangle + |11\rangle}{\sqrt{2}}$$

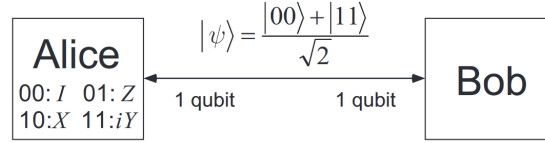
بیانات چی بی‌تی

آلیس می‌تواند با استفاده از دو کیوبیت درهم‌تنیده، دو بیت کلاسیک را به باب منتقل کند. او این کار را با اعمال یک سری از تبدیلات به کیوبیت خود انجام می‌دهد؛ انتخاب این تبدیلات با توجه به بیت‌هایی که قصد ارسالشان را دارد؛ تعیین می‌شود. به عنوان مثال، اگر آلیس می‌خواهد بیت‌های ۰۰ را به باب ارسال کند، او تبدیل ۱ را به کیوبیت خود اعمال می‌کند.

این تبدیل واحد باعث می‌شود که کیوبیت آلیس و کیوبیت باب در یکی از چهار حالت متعامد بل قرار گیرند. اگر آلیس کیوبیت خود را در حالت $|00\rangle$ قرار دهد، کیوبیت باب به طور خودکار به حالت $|00\rangle$ تبدیل می‌شود. این بدان معناست که آلیس دو بیت اطلاعات $(0, 0)$ را به باب منتقل کرده است.

باب سپس کیوبیت خود را اندازه‌گیری می‌کند و یکی از مقادیر ۰ یا ۱ را به دست می‌آورد. بسته به مقداری که باب اندازه‌گیری می‌کند، او می‌تواند دو بیت کلاسیک که آلیس به او ارسال کرده است را بازیابی کند.

^۱Quantum super dense coding

شکل ۴.۴: تنظیمات اولیه برای کدگذاری فوق متراکم، آلیس و باب که هر کدام یک کیوبیت، از جفت کیوبیت درهم‌تنیده را در اختیار دارند.

همانطور که در شکل بالا قابل ملاحظه است؛ آلیس و باب، هرکدام یک کیوبیت در اختیار دارند. توجه داشته باشید که Ψ یک حالت ثابت است؛ نیازی نیست که آلیس برای آماده‌سازی این حالت، کیوبیتی را به باب ارسال کند. در عوض، ممکن است یک طرف ثالث قبلاً حالت درهم‌تنیده را آماده کند، یکی از کیوبیت‌ها را به آلیس و دیگری را به باب ارسال کند. با ارسال تک کیوبیت آلیس به باب، معلوم می‌شود که آلیس می‌تواند دو بیت اطلاعات کلاسیک را به باب منتقل کند. در اینجا روشی که او استفاده می‌کند؛ آورده شده است. اگر او بخواهد رشته بیت :

- "00" را ارسال کند \Leftarrow هیچ کاری روی کیوبیت خود انجام ندهد.
- "01" را ارسال کند \Leftarrow تبدیل دگرگونی فاز^۲ را روی کیوبیت خود اثر می‌دهد.
- "10" را ارسال کند \Leftarrow گیت کوانتومی، NOT، X را به کیوبیت خود اعمال می‌کند.
- "11" را ارسال کند \Leftarrow تبدیل iY را به کیوبیت خود اعمال می‌کند.

چهار حالت حاصل به راحتی قابل مشاهده هستند:

$$\begin{aligned} 00 : |\psi\rangle &\rightarrow \frac{|00\rangle + |11\rangle}{\sqrt{2}} \\ 01 : |\psi\rangle &\rightarrow \frac{|00\rangle - |11\rangle}{\sqrt{2}} \\ 10 : |\psi\rangle &\rightarrow \frac{|10\rangle + |01\rangle}{\sqrt{2}} \\ 11 : |\psi\rangle &\rightarrow \frac{|01\rangle - |10\rangle}{\sqrt{2}}. \end{aligned}$$

flip phase^۳

همانطور که پیش از این اشاره شد؛ این چهار حالت به عنوان پایه بل، حالت‌های بل، یا جفت‌های EPR شناخته می‌شوند. توجه داشته باشید که حالت‌های بل؛ پایه‌های متعامد هستند؛ و بنابراین می‌توانند با اندازه‌گیری کوانتومی مناسب از یکدیگر متمایز شوند. اگر آلیس کیوبیت خود را به باب بفرستد، و باب هر دو کیوبیت را در اختیار داشته باشد، سپس با انجام اندازه‌گیری در پایه بل، باب می‌تواند تعیین کند که کدام یک از چهار رشته بیت ممکن را آلیس ارسال کرده است.

به طور خلاصه می‌توان گفت: آلیس، با تعامل و اثرگذاری تنها روی یک کیوبیت، قادر به انتقال دو بیت اطلاعات به باب است. البته دو کیوبیت در پروتکل دخیل هستند، اما آلیس هرگز نیازی به تعامل با کیوبیت دوم ندارد. از نظر کلاسیک، وظیفه‌ای که آلیس انجام می‌دهد، اگر فقط یک بیت کلاسیک ارسال می‌کرد، غیرممکن بود.

علاوه بر این، پروتکل رمزگذاری متراکم، تا حدی در آزمایشگاه تأیید شده است. یک نکته کلیدی را می‌توان در این مثال زیبا مشاهده کرد: اطلاعات فیزیکی است، و نظریه‌های فیزیکی شگفت‌انگیز مانند مکانیک کوانتوم ممکن است توانایی‌های پردازش اطلاعات شگفت‌انگیزی را پیش‌بینی کنند. مراحل این پروتکل به اختصار به شرح زیر است:

- آلیس و باب یک جفت کیوبیت درهم‌تنیده را با هم به اشتراک می‌گذارند.
- آلیس می‌خواهد دو بیت کلاسیک، ۰۰ یا ۰۱ را به باب ارسال کند.
- آلیس یک عمل واحد بر روی کیوبیت خود اعمال می‌کند که بسته به بیت‌هایی که می‌خواهد به باب ارسال کند متفاوت است.
- آلیس کیوبیت خود را به باب می‌فرستد.
- باب کیوبیت را اندازه‌گیری می‌کند و دو بیت کلاسیکی که آلیس به او ارسال کرده است را دریافت می‌کند.
- اگر آلیس یک عمل یکه بر روی کیوبیت خود اعمال نکند، باب فقط می‌تواند یک بیت کلاسیک را دریافت کند. با این حال، اگر آلیس عمل یکه مناسب را اعمال کند، می‌تواند دو بیت کلاسیک را با ارسال یک کیوبیت انتقال دهد.
- پروتکل رمزگذاری متراکم؛ یک مثال عالی از قدرت مکانیک کوانتوم در انتقال اطلاعات است. این پروتکل نشان می‌دهد که می‌توان با استفاده از قوانین مکانیک کوانتوم، اطلاعات را به روش‌های غیرممکن در فیزیک کلاسیک انتقال داد.

۳.۴ دوربری

دوربری کوانتومی تکنیکی برای جابجایی حالات کوانتومی به نقاط دیگر است. در اینجا نحوه عملکرد دوربری کوانتومی آمده است:

آلیس و باب مدت‌ها پیش با هم آشنا شدند اما اکنون دور از هم زندگی می‌کنند. در حالی که آنها با هم یک جفت EPR تولید کردند، هر کدام یک کیوبیت از جفت EPR را در هنگام جدا شدن می‌گرفتند. سال‌ها بعد، باب مخفی است، و مأموریت آلیس، در صورتی که آن را بپذیرد، تحویل یک کیوبیت $|\Psi\rangle$ به باب است. او وضعیت و خصوصیات کیوبیت را نمی‌داند و علاوه بر این فقط می‌تواند اطلاعات کلاسیک را برای باب ارسال کند. آیا آلیس باید این مأموریت را بپذیرد؟

state the know doesn't She Alice. for bad pretty look things Intuitively, mechanics quantum of laws the and Bob, to send to has she qubit the of $|\Psi\rangle$ of copy single a has only she when state the determining from her prevent describing $|\Psi\rangle$, state the know did she if even worse. What's possession. her in takes $|\Psi\rangle$ since information classical of amount infinite an takes precisely it space. continuous a in values $|\Psi\rangle$ او وضعیت $|\Psi\rangle$ کیوبیتی را که باید برای باب بفرستد نمی‌داند، و طبق قوانین مکانیک کوانتومی، او حق تعیین وضعیت $|\Psi\rangle$ را ندارد؛ زیرا فقط یک نسخه در اختیار دارد، باز می‌دارد. بدتر از آن، حتی اگر او حالت $|\Psi\rangle$ را می‌دانست، توصیف دقیق آن به مقدار نامحدودی از اطلاعات کلاسیک نیاز دارد، زیرا $|\Psi\rangle$ مقادیری را در یک فضای پیوسته می‌گیرد.

the describe to Alice for forever take would it $|\Psi\rangle$, know did she if even So quantum Alice. for Fortunately Alice. for good looking not It's Bob. to state $|\Psi\rangle$ send to order in pair EPR entangled the utilizing of way a is teleportation communication. classical of overhead small a only with Bob, to

بنابراین حتی اگر او $|\Psi\rangle$ را می‌دانست، برای آلیس تا ابد طول می‌کشید تا وضعیت را برای باب توصیف کند. نگاه نمی‌کند برای آلیس خوبه خوشبختانه برای آلیس، انتقال از راه دور کوانتومی راهی برای استفاده از جفت EPR درهم تنیده به منظور ارسال $|\Psi\rangle$ به باب، تنها با سربار کوچکی از ارتباطات کلاسیک است.

qubit the interacts Alice follows: as are solution the of steps the outline, In her in qubits two the measures then and pair, EPR the of half her with $|\Psi\rangle$ results, classical possible four of one obtaining possession. ۱۱ and , ۱۰, ۰۱, ۰۰

Bob. to information this sends She

به طور کلی، مراحل حل به شرح زیر است: آلیس با کیوبیت $|00\rangle$ با نصف او از جفت EPR و سپس دو کیوبیت در اختیارش را اندازه گیری می کند و به دست می آورد یکی از چهار نتیجه کلاسیک ممکن، ۰۰، ۰۱، ۱۰، و ۱۱. او این اطلاعات را به باب

opera- four of one performs Bob message, classical Alice's on Depending the recover can he this doing by Amazingly, pair. EPR the of half his on tions pre- more a gives ۱۳.۱ Figure in shown circuit quantum The $|00\rangle$ state original = $|00\rangle$ is teleported be to state The teleportation. quantum of description cise the into input state The amplitudes. unknown are α and β where $\alpha|00\rangle + \beta|11\rangle$, is $|00\rangle$ circuit

بسته به پیام کلاسیک آلیس، باب یکی از چهار عمل خود را انجام می دهد نیمی از جفت EPR. به طرز شگفت انگیزی، با انجام این کار او می تواند حالت اولیه را بازیابی کند! $|00\rangle$ مدار کوانتومی نشان داده شده در شکل ۱۳.۱ توصیف دقیقی تری از کوانتوم ارائه می دهد دوربری حالتی که باید از راه دور منتقل شود عبارت است از $|00\rangle = \alpha|00\rangle + \beta|11\rangle$ که α و β ناشناخته هستند. دامنه ها حالت ورودی مدار $|00\rangle$ است

۲۸.۱

۲۹.۱ ۱۳.۱ fig

belong left) the (on qubits two first the that convention the use we where second Alice's previously, explained we As Bob. to qubit third the and Alice. to through qubits her sends Alice state. EPR an in out start qubit Bob's and qubit obtaining gate, a that در آن از این قرارداد استفاده می کنیم که دو کیوبیت اول (در سمت چپ) متعلق به آلیس هستند و کیوبیت سوم به باب. همانطور که قبلا توضیح دادیم، کیوبیت دوم آلیس و کیوبیت باب در حالت EPR شروع کنید. آلیس کیوبیت های خود را از طریق دروازه می فرستد و به دست می آورد

۳۰.۱

obtaining gate, Hadamard a through qubit first the sends then She

کیوبیت را از طریق دروازه هادامارد می فرستد و به دست می آورد

۳۱.۱

regrouping by simply way, following the in re-written be may state This

terms: این حالت را می توان به روش زیر بازنویسی کرد، به سادگی با گروه بندی مجدد عبارات:

۳۲.۱

has term first The terms. four into down breaks naturally expression This

which $-\frac{1}{\sqrt{2}}|1\rangle + \frac{1}{\sqrt{2}}|0\rangle$ state the in qubit Bob's and $\frac{1}{\sqrt{2}}|0\rangle + \frac{1}{\sqrt{2}}|1\rangle$ state the in qubits Alice's result the obtains and measurement a performs Alice If $|00\rangle$ state original the is previous the from Similarly, $|11\rangle$ state the in be will system Bob's then 00 of result the given state, measurement post - Bob's off read can we expression measurement: Alice's این عبارت به طور طبیعی به چهار اصطلاح تقسیم می شود. عبارت اول دارای کیوبیت های آلیس است در حالت $|00\rangle$ و کیوبیت باب در حالت $-\frac{1}{\sqrt{2}}|1\rangle + \frac{1}{\sqrt{2}}|0\rangle$ - که حالت اصلی است. $|11\rangle$ اگر آلیس یک اندازه گیری را انجام دهد و نتیجه 00 را به دست آورد، سیستم باب این کار را انجام می دهد در حالت بودن $|11\rangle$ به طور مشابه، از عبارت قبلی می توانیم پست باب را بخوانیم حالت اندازه گیری، با توجه به نتیجه اندازه گیری آلیس:

$$36.1 - 33.1$$

one in up end will qubit Bob's outcome, measurement Alice's on Depending must Bob in, is it state which know to course, Of states. possible four these of fact this is it that later show will we - measurement Alice's of result the told be faster information transmit to used being from teleportation prevents which light. than

بسته به نتیجه اندازه گیری آلیس، کیوبیت باب به یکی از این چهار حالت ممکن ختم می شود. البته، برای اینکه بدانیم در کدام حالت قرار دارد، باید نتیجه اندازه گیری آلیس را به باب گفت - بعداً نشان خواهیم داد که این واقعیت است که مانع از استفاده از دوربری برای انتقال اطلاعات سریع تر از نور می شود.

state, his up' 'fix can Bob outcome, measurement the learned has Bob Once the in example. For gate. quantum appropriate the applying by $|00\rangle$, recovering the If anything. do to need doesn't Bob, 00 yields measurement the where case

gate. X applying the by state his up fix can Bob then 01 is measurement هنگامی که باب نتیجه اندازه گیری را یاد گرفت، باب می تواند حالت خود را «تثبیت» کند و با استفاده از گیت کوانتومی مناسب، $|11\rangle$ را بازیابی کند. به عنوان مثال، در موردی که اندازه گیری 00 را نشان می دهد، باب نیازی به انجام کاری ندارد. اگر اندازه گیری 01 باشد، باب می تواند وضعیت خود را با اعمال دروازه X اصلاح کند.

Z the applying by state his up fix can Bob then 10 is measurement the If first applying by state his up fix can Bob then 11 is measurement the If gate. transformation the apply to needs Bob up, Summing gate. Z a then and X an in but diagrams. circuit in right to left from goes time how (note $XM^2 ZM^1$)

re- will he and qubit, his to first) happen right the on terms products matrix
some teleportation, of features interesting many are here [۹۹]. state the cover
ourselves content we now For book. the in later to return shall we which of
aspects. of couple a on commenting with

اگر اندازه گیری ۱۰ باشد، باب می تواند وضعیت خود را با استفاده از گیت Z ثابت کند. اگر
اندازه گیری ۱۱ باشد، باب می تواند با اعمال ابتدا یک X و سپس یک دروازه Z وضعیت خود را اصلاح
کند. به طور خلاصه، باب باید تبدیل $XM^2 ZM^1$ را اعمال کند (توجه داشته باشید که چگونه زمان در
نمودارهای مدار از چپ به راست می گذرد، اما در محصولات ماتریسی سمت راست اول اتفاق می افتد)
در کیوبیت خود، و او حالت [۹۹] را بازیابی می کند. در اینجا بسیاری از ویژگی های جالب انتقال از راه
دور وجود دارد که در ادامه کتاب به برخی از آنها باز خواهیم گشت. در حال حاضر ما به اظهار نظر در
مورد چند جنبه بسنده می کنیم.

than faster states quantum transmit to one allow teleportation doesn't First,
im- relativity of theory the because peculiar, rather be would This light?
informa- send to used be could transfer information light than faster that plies
enable not does teleportation quantum Fortunately, time. in backwards tion
Alice teleportation the complete to because communication, light than faster
communications classical a over Bob to result measurement her transmit must
channel. اولاً، آیا تله پورتاسیون به فرد اجازه نمی دهد حالت های کوانتومی را سریع تر از نور منتقل کند؟
این امر نسبتاً عجیب و غریب است، زیرا تئوری نسبیت نشان می دهد که انتقال اطلاعات سریع تر از نور
می تواند برای ارسال اطلاعات به عقب در زمان استفاده شود. خوشبختانه، تله پورت کوانتومی ارتباط
سریع تر از نور را امکان پذیر نمی کند، زیرا برای تکمیل دوربری، آلیس باید نتیجه اندازه گیری خود را از
طریق یک کانال ارتباطی کلاسیک به باب منتقل کند.

communication, classical this without that ۳.۴.۲ Section in show will We
is channel classical The all. at information any convey not does teleportation
cannot teleportation quantum that follows it so light, of speed the by limited
para- apparent the resolving light, of speed the than faster accomplished be
copy a create to appears it that is teleportation about puzzle second A dox.
no-cloning the of violation apparent in teleported, being state quantum the of
۵.۳.۱ Section in discussed theorem

ما در بخش ۳.۴.۲ نشان خواهیم داد که بدون این ارتباط کلاسیک، از راه دور هیچ اطلاعاتی را
منتقل نمی کند. کانال کلاسیک با سرعت نور محدود می شود، بنابراین نتیجه می شود که تله پورت

کوانتومی نمی‌تواند سریعتر از سرعت نور انجام شود و پارادوکس ظاهری را حل کند. معمای دوم در مورد تلهپورتاسیون این است که به نظر می‌رسد یک کپی از حالت کوانتومی در حال انتقال از راه دور ایجاد می‌کند، در حالی که آشکارا قضیه عدم شبیه‌سازی مورد بحث در بخش ۵.۳.۱ را نقض می‌کند.

the only process teleportation the after since illusory only is violation This
one in up ends qubit data original the and $|0\rangle$, state the in left is qubit target
measurement the upon depending $|0\rangle$ or $|1\rangle$ states basis computational the of
Quite teleportation? quantum from learn we can What qubit. first the on result
states. quantum with do can one trick neat a just than more much It's lot! a

این نقض فقط توهمی است زیرا پس از فرآیند انتقال از راه دور فقط کیوبیت هدف در حالت $|0\rangle$ یا $|1\rangle$ می‌ماند و کیوبیت داده اصلی بسته به نتیجه اندازه‌گیری به یکی از حالت‌های پایه محاسباتی $|0\rangle$ یا $|1\rangle$ می‌رسد. در اول کیوبیت از تله پورت کوانتومی چه چیزی می‌توانیم یاد بگیریم؟ خیلی زیاد! این خیلی بیشتر از یک ترفند ساده است که می‌توان با حالت‌های کوانتومی انجام داد.

re- different of interchangeability the emphasizes teleportation Quantum
together pair EPR shared one that showing mechanics, quantum in sources
one of equal the least at resource a is communication of bits classical two with
has information quantum and computation Quantum communication. of qubit
upon built many resources, interchanging for methods of plethora a revealed
teleportation. quantum

تله پورت کوانتومی بر قابلیت تعویض منابع مختلف در مکانیک کوانتومی تاکید می‌کند و نشان می‌دهد که یک جفت EPR مشترک به همراه دو بیت کلاسیک ارتباط، منبعی حداقل برابر با یک کیوبیت ارتباط است. محاسبات کوانتومی و اطلاعات کوانتومی روش‌های زیادی را برای تبادل منابع نشان داده‌اند که بسیاری از آنها بر اساس تله‌پورت کوانتومی ساخته شده‌اند.

to used be can teleportation how explain we ۱۰ Chapter in particular, In
Chapter in and noise, of effects the to resistant are which gates quantum build
of properties the with connected intimately is teleportation that show we ۱۲
sub- other with connections these Despite codes. error-correcting quantum
that is it why understand to beginning only are we that say to fair is it jects.
chapters later in mechanics, quantum in possible is teleportation quantum
understanding an such make that insights the of some explain to endeavor we
possible.

به طور خاص، در فصل ۱۰ توضیح می‌دهیم که چگونه می‌توان از تله پورت برای ساخت دروازه

های کوانتومی مقاوم در برابر اثرات نویز استفاده کرد و در فصل ۱۲ نشان دادیم که انتقال از راه دور با ویژگی های کدهای تصحیح خطای کوانتومی ارتباط نزدیکی دارد. علیرغم این ارتباط با موضوعات دیگر، منصفانه است که بگوییم که ما تازه در حال درک این موضوع هستیم که چرا انتقال از راه دور کوانتومی در مکانیک کوانتومی امکان پذیر است. در فصل های بعدی سعی می کنیم برخی از بینش هایی را توضیح دهیم که چنین درکی را ممکن می سازد.